

ROMÂNIA
SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
ACADEMIA NAȚIONALĂ DE INFORMAȚII
„MIHAI VITEAZUL”

NESECRET
Ex. unic

Nr. 589942 din 16.11.2018

COPIE XEROX
U.M. 0418 BUCUREȘTI
Nr. R.M. 0036/0649/14/1
ex. nr. 1

RAPORT DE ANALIZĂ
din data de 16.11.2018

Subsemnații,

ș, din cadrul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul”, numiți membri ai **Comisiei de analiză** prin Hotărârea de Senat nr. 589801/05.11.2018 și Decizia Rectorului nr. 589804/05.11.2018, în vederea analizării tehnice a tezei de doctorat

Studiu strategic privind Asia Centrală în contextul securității internaționale, susținută în data de 19.07.2013 la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” de către **CĂTĂLIN-ȘTEFAN IBĂNESCU**, sub coordonarea prof.univ.dr. **CONSTANTIN ONIȘOR**

- am analizat *Rapoartele de Similitudine* ale tezei menționate, realizate la nivelul Academiei Naționale de Informații „Mihai Viteazul” folosind programul www.sistemantiplagiat.ro validat prin Ordin nr. 3485 / 24.03.2016 privind lista programelor recunoscute de CNATDCU și utilizate la nivelul instituțiilor de învățământ superior organizatoare de studii universitare de doctorat și al Academiei Române, în vederea stabilirii gradului de similitudine pentru lucrările științifice,
- totodată, am analizat, în întregime, din punctul de vedere al respectării normelor academice de redactare a unei lucrări științifice și a eticii universitare teza de doctorat menționată mai sus, și am constatat următoarele:

NESECRET

1. Coeficientul de similitudine 1 (procent al documentelor analizate care au fost identificate în alte surse, excluzând fragmente găsite în Baza de Date cu Acte Legale) este de 42,5%;
2. Coeficientul de similitudine 2 (Numărul de procente al documentelor analizate găsite în alte surse, exceptând fragmentele găsite în Baza de date a Actelor Legale – numai fragmentele mai mari de 25 de cuvinte sunt luate în considerație) este de 17,7%.

În urma analizei tehnice realizate pornind de la rapoartele de similitudine generate de platforma www.sistemantiplagiat.ro (folosindu-se, pentru verificare, forma fizică a tezei de doctorat) am constatat faptul că unele surse conduceau către adrese web care nu pot fi accesate din Rețeaua Locală Internet (de ex. scribd.com/document).

Referitor la celelalte situații de similitudine, s-a constatat preluarea integrală sau parțială din textul sursă, fără citarea sursei și menționarea autorului a unui număr de 19.202 cuvinte (din totalul de 83.551 cuvinte al tezei) din sursele (*prezentarea detaliată a textelor identificate în Anexă*):

- https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/Perspective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol5.pdf
- http://www.revista.forter.ro/2010_2_t/03-to/04.htm
- <http://www.lumeamilitara.ro/index.php?mod=articol&idart=60&numar=1/2011§iune=Azimut%2021>
- http://old.fonduri-ue.ro/poscce/fonduri_structurale/pnd/II_Analiza_SWOT.pdf
- https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs01-13.pdf
- <http://forum.vamist.ro/topic/1787-geopolitica/>
- <https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/17/conceptualizarea-suveranitatii-de-stat-in-relatie-cu-fenomenele-de-integrare-interdependenta-si-globalizare/>
- <http://optdolari.blogspot.com/2011/03/globalizarea-in-sistemul-relatiilor.html>

Autorul introduce un articol care îi aparține - UNELE ASPECTE PRIVIND SITUAȚIA ECONOMICO-SOCIALĂ A ASIEI CENTRALE (în „Colocviu Strategic”, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicatii/cs01-13.pdf), apărut în ianuarie 2013, dar pe care nu-l menționează, în vreun fel, în teză.

NESECRET 2 / 99

CONFORM CU ORIGINALUL

NESECRET

6

Comisia:

Comisia de Informatii
Comisia de Informatii
Comisia de Informatii

[Handwritten signature]

NESECRET 3 / 99

CONFORM CU ORIGINALUL

[Handwritten signature]

NESECRET

ANEXĂ

VERIFICAREA TEZEI DE DOCTORAT

**Studiu strategic privind Asia Centrală în contextul securității internaționale
2013**

Autor: CĂTĂLIN-ȘTEFAN IBĂNESCU

Conducător de doctorat prof. univ. dr. Constantin ONIȘOR

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
STRATEGIA DE SECURITATE NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI, http://old.presidency.ro/static/ordine/CSAT/SSNR.pdf	2006	Pagina 7. Intr-o lume complexă, dinamică și conflictuală, aflată în plin proces de globalizare, înțelegerea profundă, a tendințelor majore de evoluție a lumii și a modului în care fiecare țară are șansa să devină parte activă a acestui proces, este o condiție esențială a oricărui progres la care aspiră. Importantă și deopotrivă esențială este cunoașterea, înțelegerea și evaluarea corectă a proceselor interne, a gradului de coeziune socială, a capacității de mobilizare pentru realizarea unor proiecte naționale majore, în context regional, zonal sau continental.	81	Preluare fără citare, cu schimbări minore față de textul sursă.

4
CONFORM CU ORIGINALUL

kor

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/Per_spective_ale_securitatii_si_apararii_in_Europa_vol5.pdf	2009	<p>Pagini 8-9.</p> <p>Securitatea internațională este o stare de fapt la care statele, organizațiile internaționale și alți actori contribuie în mod semnificativ, dar în moduri diferite, intercondiționarea deciziilor și acțiunilor tuturor acestora fiind din ce în ce mai evidentă și mai accentuată. Istoria politicii internaționale din ultimele trei secole și jumătate a fost, în mod evident, o adevărată cronică a modului în care statele au interacționat unele cu altele. Interesele, obiectivele și capacitatea statelor de a acționa pentru a atinge și, respectiv, a pune în aplicare aceste interese și obiective le modelează comportamentul, atât în interiorul propriilor frontiere, în relația cu cetățenii și societatea civilă, cât și pe plan internațional, generând forțe și tendințe diferite în mediul strategic global și regional. Multitudinea de actori din arena internațională sau, mai bine spus, din cea globală și, mai ales, diferența de putere de care dispun aceștia, cât și voința de a utiliza efectiv această putere, în scopul îndeplinirii unor obiective politice specifice, diferențiază astăzi actorii internaționali: unii acceptând să se supună normelor și cutumelor instituite în practica relațiilor internaționale de către state și de către organizațiile create de acestea, alții refuză/se sustrag să se supună regulilor jocului.</p> <p>(...) accesul diferențiat la resurse afectează relațiile</p>	244	Preluare fără citare sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
https://cssas.unap.ro/ro/pdf_carti/provocari_la_adresa_securitatii_si_strategiei_2005.pdf	2005	dintre state, cu consecințe dintre cele mai distrugătoare. Asistăm la o accentuare a dezastrelor naturale, la epuizarea resurselor energetice, creșterea demografică corelată cu reducerea resurselor de apă și hrană, încălzirea climei etc., fenomene ce continuă să influențeze într-un sens negativ stabilitatea regională/zonală și securitatea globală. Pagina 9. Drept consecință, specialiștii în domeniul politic susțin că, în secolul XXI, globalizarea va fi fenomenul dominant în planul relațiilor internaționale. În consecință, evoluția securității internaționale va fi determinată de efectele (pozitive și negative) ale globalizării, care vor fi influențate, la rândul lor, de reacția statelor. Rezultă, cu evidență, legătura reciprocă dintre securitatea internațională (ca parte) și globalizare (ca întreg).	59	Fără citare sursă. Sursa este dată la bibliografie.
Bogdan RĂDULESCU, PROVOCĂRI DE SECURITATE ÎN SECOLUL XXI în revista „FORȚELE TERESTRE”, Nr.2/2010, http://www.revista.forter.ro/2010_2_t/03-to/04.htm	2010	Pagini 10-11. În aceste condiții este nevoie de un mediu de securitate comun, bazat pe dezvoltare durabilă, cooperare largă interstatală și realizarea unității în diversitate, în care entitatea să participe mai mult la progresul umanității. Toate aceste prerogative definesc securitatea colectivă, privită ca solidaritate internațională (pe un anumit areal), în care globalizarea nu este percepută ca o hegemonie a cuiva, ci ca o conjugare și concentrare a energiilor și resurselor comune pentru extinderea ei. Dar, dacă	570	Preluare fără citare, cu modificări minore față de textul sursă. Unele fraze sunt inversate ca ordine față

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>avem în vedere că amenințările globale provin de la entități generalizate cu potențialitate conflictuală, cum ar fi bunăoară foști parteneri sau aliați, concurenți, adversari, renegați, cu frecvente stări de necesitate, care se pot manifesta în rețea, credem că am adus argumentul principal că numai securitatea colectivă nu este de ajuns. Ea trebuie extinsă în condițiile în care globalizarea presupune pentru state pierderea a o parte din atribuțiile fundamentale (suveranitatea, planificarea, dezvoltarea), iar amenințările provin mai frecvent de la actori nonstatali, dar suprastatali/supranaționali. Ca finalitate a acestei extinderi a securității colective apare securitatea prin cooperare, apreciată deopotrivă ca o consecință și posibilă soluție împotriva amenințărilor globale. Unul dintre rezultatele finale ale securității prin cooperare îl va constitui schimbarea globală, ce înseamnă, de fapt, realizarea stabilității lumii și a structurilor ei privity drept componente fundamentale, bazată atât pe echilibrul de putere, cât și pe legitimitate. În practică, vom regăsi extinderea sistemelor securității colective către sisteme mai cuprinzătoare și integratoare de securitate.(...)Problema resurselor și a competiției pentru resurse reprezintă un alt aspect important al globalizării insecurității. Interdependențele dintre resurse, pe de o parte, și dezvoltare, prosperitate, putere, pe de altă parte, au modelat decisiv evoluția</p>		de textul sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politică a lumii. Revoluția industrială a adus în atenție ideea, promovată în zonele în care resursele erau vitale, că acestea, îndeosebi cele naturale, se găsesc acolo unde "nu trebuie" și în posesia "celor care nu le merită". Pe măsura "așezării" geografiei politice a lumii în cadrul unor granițe mai mult ori mai puțin recunoscute, dar a căror nerespectare provoacă reacții beligerante, această idee a căpătat o mai mare amploare. Din aceste motive, este evident că cea mai puternică motivație pentru război este achiziția, accesul ori controlul resurselor critice. Caracterul transnațional al forțelor economice, tehnologiei informaționale și migrației reduce capacitatea statului de a gestiona problemele politice, economice, sociale și de orice altă natură apărute în interiorul granițelor sale. Mai mult, mecanismele administrative ale statului modern sunt transformate rapid în rețele ce interconectează administrația publică de pretutindeni. Aceasta are implicații importante pentru gestionarea politicilor destinate contracarării insecurității. Transformarea transnațională și internațională a aparatului de stat creează tensiuni și contradicții între, pe de o parte, conceptul clasic de "stat modern", cu accent pe responsabilitățile sale interne, în special în domeniul social, și, pe de altă parte, imperatiile economice ale pieței globale. Rezultatul constă într-o criză de autoritate</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://old.fonduri-ue.ro/poscce/fonduri_structurale/pnd/II_Analiza_SWOT.pdf	2005	<p>născută din incapacitatea crescândă a statului de a răspunde nevoilor sociale interne.(...)În ceea ce privește țările cărora li se adresează astfel de instrumente, guvernele lor pot contracara globalizarea insecurityi prin implementarea unor politici referitoare la întărirea domniei legii, promovarea educației, lupta împotriva corupției, combaterea marginalizării, accentuarea acelor elemente care ajută la dezvoltarea culturii politice și de securitate, întărirea relațiilor cu țările vecine etc. Adaptarea acestora la noile condiții ale mediului de securitate depinde, în ultimă instanță, de puterea, voința de asumare a responsabilității, flexibilitatea și transparența instituțiilor naționale și internaționale, dar și de cultura organizațională și capacitatea liderilor de a pregăti atât instituțiile, cât și cultura pentru o nouă eră.</p> <p>Pagini 14-15</p> <p>punctele tari, precum poziția geopolitică; stabilitate macroeconomică; forță de muncă numeroasă, cu costuri reduse și un nivel acceptabil de educație inițială; resurse naturale; resurse energetice; o serie de sectoare de succes în industria prelucrătoare și în sectorul primar; numărul de specialiști relativ suficient în domeniul IT- punctele slabe, cum ar fi concentrarea în sectoare cu valoare adăugată scăzută strategii bazate pe costuri reduse; nivel redus al cercetării-dezvoltării și</p>	327	Fără citare sursă.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>al inovării și legătură fragilă cu economia; cultură antreprenorială slab dezvoltată, economia mică slab dezvoltată și cu capitalizare redusă; acces dificil la finanțare și la informație în domeniul afacerilor; grad scăzut de sofisticare al pieței; intensitate energetică ridicată; tehnologii învechite/ costuri mari de producție (mai puțin costurile cu forța de muncă); infrastructură degradată și insuficientă/ accesibilitate redusă în interiorul și în exteriorul țării; management neadecvat al mediului (inclusiv din punct de vedere al infrastructurii); agricultură ineficientă (supraintensivă în muncă), suprafață agricolă excesiv de fragmentată; infrastructură turistică slab dezvoltată și marketing necorespunzător; adaptabilitate redusă a forței de muncă și nivel scăzut al învățării pe tot parcursul vieții; segment important al populației afectat de sărăcie și excluziune socială; capacitate administrativă insuficient dezvoltată;</p> <p>- oportunitățile, dintre care cele mai relevante sunt: aderarea la structuri regionale economice și de securitate; dimensiune teritorială și ca număr de locuitori; noi surse de investiții; investițiile străine directe; zona ca destinație turistică - turism de nișă; potențial nod regional în transportul de gaze naturale și energie electrică; liberalizarea deplină a achizițiilor publice; liberalizarea piețelor și modernizarea modelelor de afaceri; dezvoltarea infrastructurii de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
George BOROI, Aspecte specifice ale noului mediu de securitate la nivel mondial, în revista „Lumea Militară”, nr. 1/2011, http://www.lumeamilitara.ro/index.php?mod=articol&idart=60&numar=1/2011&sectiune=Azimut%2021	2011	<p>afaceri; e-comerț/e-guvernare; modernizarea agriculturii; modernizarea capitalelor și a altor centre urbane-cheie; necesitatea/ acceptarea nevoii de schimbare;</p> <p>- amenințările - expunere relativ mare la competiția pe piețe globalizate; perioade lungi de stagnare / declin economic la nivel regional sau zonal; migrația unor secțiuni economice către locații externe; întărirea poziției/ imaginii fiecărei țări ca o economie axată pe secțiuni cu valoare adăugată redusă; migrația externă a lucrătorilor cu un nivel educațional ridicat; schimbările climatice/ degradarea mediului înconjurător.</p> <p>Pagini 19-32.</p> <p>Mediul de securitate este o realitate contemporană ce înglobează un ansamblu de condiții, procese și fenomene politice, diplomatice, economice, sociale, culturale, militare, ecologice, informaționale și de altă natură, interne și informaționale, care delimitează nivelul de protecție a individului, comunității, statului, regiunii, zonei etc. pe parcursul promovării propriilor interese. Prin natura structurii sale, care este una deosebit de complexă și datorită dependenței sale în evoluție de numeroși factori obiectivi și subiectivi, identificarea trăsăturilor mediului actual de securitate impune, în opinia a tot mai mulți specialiști, o nouă abordare, care să ia în considerare multiplele modificări ce au loc în toate domeniile vieții sociale. Când folosim sintagma mediu de securitate, destul de frecvent întrebuințată, este delimitat drept „ un concept relațional, ce</p>	4483	Fără citare sursă. Preluare cu modificări minore și fraze intercalate. Sunt copiate inclusiv notele studiului original.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>presupune o adaptare și o ajustare permanentă a unui set de parametri interni (economico-sociali, politici, militari, juridici, culturali și morali) la condițiile mediului internațional, un proces cu o dinamică fluidă, orientat spre prezervarea spațiului, idealurilor și valorilor comune și totodată, punerea acestor elemente într-un echilibru stabil, neafectat de factori de risc sau de amenințări". Expresia mediul de securitate reprezintă o construcție complexă, formată din doi cuvinte, mediu și securitate. În Dicționarul Explicativ al Limbii Române, mediul est definit ca fiind „natura înconjurătoare, alcătuită din totalitatea factorilor externi în cari trăiește cineva; ambianță”, iar termenul de securitate este explicat ca fiind " faptul de; fi la adăpost de orice pericol; sentiment de încredere și de liniște pe care îl dă cuiv, absența oricărui pericol ". Prezentarea conceptului mediu de securitate, printr-o simplă asociere i termenilor componenți nu reflectă toate sensurile sale. Simpla alăturare a celor doi înțelesuri din dicționar arată că este avută în vedere totalitatea factorilor din mediu înconjurător, ce asigură un sentiment de încredere și de liniște, prin garantarea lipse oricărui pericol, atât pentru individ cât și pentru comunitatea din care face parte. Acest ar fi un înțeles de maximă generalitate. În aceiași termeni, în cadrul dimensiuni politico-militare se vehiculează mai multe variante de abordare a expresiei mediul di securitate. O primă abordare ar fi aceea care urmărește și ia în considerare cumulu proceselor de securitate, cu tot cu structurile și mecanismele de realizare a acestora. (astfel de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>abordare ne induce ideea că la nivel universal există o opinie bine conturată comună, asupra conceptului de securitate, dar care nu corespunde realității. O alți analiză pomește de la ideea conform căreia starea naturală a omenirii este cea de conflictualitate, astfel încât, se pare că ar trebui să se discute mai ușor despre mediul d insecuritate și nu despre cel de securitate. Cea de-a treia modalitate de abordare urmărește analiza mediului în care se intersectează zonele de interes ale actorilor global (atât statali, cât și non-statali). În perioada Războiului Rece, principalul pericol la adresa securității internaționale era considerată o eventuală confruntare nucleară între cele două blocuri militare, NATO și Tratatul de la Varșovia. Sfârșitul secolului XX și începutul celui următor au introdus pe agenda de securitate a actorilor internaționali concepte cum ar fi „securitatea individului”, „securitatea energetică”, „securitatea mediului”, „securitate culturală”, „securitate socială” etc. Complexitatea mediului internațional determină cercetătorii să considere că „astăzi securitatea nu mai poate fi analizată în termeni de alegere politică, de capacități și intenții ale unui stat, întrucât vulnerabilitățile, riscurile, pericolele și amenințările la adresa securității au căpătat acum o semnificație sistemică”. Luând în considerație numeroasele abordări ale sintagmelor securitate și mediul de securitate, obținerea unei viziuni comune în cele două cazuri reprezintă o necesitate obiectivă, care, însă nu poate fi atinsă, decât prin conștientizarea faptului că multe dintre actualele provocări sunt</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>rezultatul existenței unor riscuri, amenințări și vulnerabilități comune, care necesită soluții de aceeași natură⁴. Această presupune ca demersul de identificare a schimbărilor din mediul de securitate să se constituie într-o analiză riguroasă a problematicii existente în jurul securității, delimitată și fundamentată pe existența a trei elemente în mediul internațional: statul, ca actor principal, starea de anarhie prin lipsa unui guvern mondial și puterea, sub toate aspectele ei. Având în vedere cele prezentate, se consideră că, în momentul actual, la nivel global, sursa majoră de instabilitate cu cel mai mare potențial conflictual se află în dezechilibrele create de labilitatea sistemică a societății omenеști, într-o perioadă de transformări profunde.</p> <p>Manifestându-se de multe ori dispartat, alături în mod evident, acestea creează imaginea mediului de securitate ale cărui principale caracteristici sunt⁶:</p> <ul style="list-style-type: none"> - amplificarea tendinței de reorganizare a centrelor de putere; - dezintegrarea unor state federale, care a dus la creșterea numărului de țări în pla european și mondial și la sporirea numărului organizațiilor internaționale, precum și la mai intensă preocupare pentru protecția ființei umane și diversificarea organizațiile nonguvernamentale umanitare; - expansiunea democrației, care a făcut ca tot mai multe țări să îmbrățișeze cale democratică, fără însă a modifica tradițiile și modalitățile de funcționare a instituțiile (exemplu: sistemul piramidal de conducere etc.); 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>- accesul diferențiat al statelor la resurse, cu impact asupra relațiilor dintre acestea;</p> <p>- prăbușirea unor state în care condițiile economice, tulburările sociale sau etnici incapacitatea de a se susține ca entitate politică fac posibilă intervenția unor entități sa organizații care profită de această stare creând instabilitate, fructificând-o pentru susținerea ideii de separare, fragmentare etc.;</p> <p>- crearea performanțelor tehnicii militare au făcut să se accentueze disproporționalitatea în raport cu posibilitățile de achiziționare, cu efecte asupra nevoilor de apărare. În ultima perioadă și îndeosebi după căderea regimului comunist în Europă Centrală și de Est, fizionomia și trăsăturile mediului internațional de securitate au suferit transformări profunde. În timp ce U.E. urmărește obținerea statutului de actor mondială Federația Rusă își reduce (deocamdată) influența politico-militară, iar China și India aspiră la rangul de superputeri politico-economice, procesul de globalizare se desfășoară în ritmuri amețitoare, iar revoluția în tehnologie și științele viitorului, devine tot mai amplă, armele devin tot mai puternice și mai letale. O mare parte din foștii actori îi reduc ponderea sau dispar de pe scena internațională, în timp ce alți actori de tip stata corporații și ONG-uri transnaționale, organizații regionale, continentale și globale (actori de tip non-statali) își dispută prima scenă a lumii. Toate aceste realități atestă că „ordinea mondială instituită după încheierea celei mai devastatoare conflagrații din istoria omenirii, întemeiată pe logica înfruntării dintre</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>capitalismul liberal, condus de S.U.A., și socialismul colectivist, condus de U.R.S.S., s-a dezagregat. Timp de aproape 45 ani, cele două părți au depus toate eforturile pentru a-și asigura supremația militară, politică și economică, sfârșitul „Războiului Rece” însemnând nu numai sfârșitul vechilor ideologii care împărțeau lumea în două blocuri și a barierelor care stăteau în calea circulației informațiilor, ci și deschiderea comerțului internațional, toate statele declarându-și apartenența la circuitele economiei globale”7.În primii ani ai secolului al XXI-lea, mediul de securitate a devenit mult mai complex și fluid, atât prin dispariția bipolarității cât și ca urmare a externalizării efectelor pozitive și negative a evenimentelor produse pe glob.În prezent, mediul internațional de securitate a căpătat valențe globale, estimându-se că nu se vor produce evenimente deosebite, pe termen scurt și mediu, lupta fiind dusă pe tărâmul accesului la resurse, mai ales la cele energetice. În același timp, actuala confruntare vizează creșterea influenței puterilor emergente în mediul global de securitate. Astfel, se consideră că războiul viitorului va fi regăsit „la intersecția dintre marile drumuri de acces la resurse, coridoarelor traficului de droguri, influență, terorism și criminalitate și zonelor de confruntare între interesele liderilor unor mari grupări care își iau drept acoperire sisteme de valori specifice marilor civilizații. Astfel de războaie sunt de tip „mozaic” și se desfășoară de la confruntările economice și non-militare, la acțiuni teroriste, război informațional și război disproporționat”8.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Manifestându-se de multe ori disparat, alteori în mod evident, acestea creează imaginea mediului de securitate ale cărei principale caracteristici sunt6:</p> <ul style="list-style-type: none"> - amplificarea tendinței de reorganizare a centrelor de putere; - dezintegrarea unor state federale, care a dus la creșterea numărului de țări în plai european și mondial și la sporirea numărului organizațiilor internaționale, precum și la (mai intensă preocupare pentru protecția ființei umane și diversificarea organizatului nonguvernamentale umanitare; - expansiunea democrației, care a făcut ca tot mai multe țări să îmbrățișeze calea democratică, fără însă a modifica tradițiile și modalitățile de funcționare a instituțiilor: (exemplu: sistemul piramidal de conducere etc.); - accesul diferențiat al statelor la resurse, cu impact asupra relațiilor dintre acestea; - prăbușirea unor state în care condițiile economice, tulburările sociale sau etnice incapacitatea de a se susține ca entitate politică fac posibilă intervenția unor entități sau organizații care profită de această stare creând instabilitate, fructificând-o pentru susținerea ideii de separare, fragmentare etc.; - crearea performanțelor tehnicii militare au făcut să se accentueze disproporționalitatea în raport cu posibilitățile de achiziționare, cu efecte asupra nevoilor de apărare. în ultima perioadă și îndeosebi după căderea regimului comunist în Europi Centrală și de Est, fizionomia și trăsăturile mediului internațional de 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>securitate au suferi transformări profunde. În timp ce U.E. urmărește obținerea statutului de actor mondial Federația Rusă își reduce (deocamdată) influența politico-militară, iar China și India aspiră la rangul de superputeri politico-economice, procesul de globalizare se desfășoară în ritmuri amețitoare, iar revoluția în tehnologie și științele viitorului, devine tot mai amplă, armele devin tot mai puternice și mai letale. O mare parte din foștii actori % reduc ponderea sau dispar de pe scena internațională, în timp ce alți actori de tip statal corporații și ONG-uri transnaționale, organizații regionale, continentale și globale (actori de tip non-statal) își dispută prima scenă a lumii. Toate aceste realități atestă că „ordinea mondială instituită după încheierea celei mai devastatoare conflagrații din istoria omenirii, întemeiată pe logica înfruntării dintre capitalismul liberal, condus de S.U.A., și socialismul colectivist, condus de U.R.S.S., s-a dezagregat. Timp de aproape 45 ani, cele două părți au depus toate eforturile pentru a-și asigura supremația militară, politică și economică, sfârșitul „Războiului Rece” însemnând nu numai sfârșitul vechilor ideologii care împărțeau lumea în două blocuri și a barierelor care stăteau în calea circulației informațiilor, ci și deschiderea comerțului internațional, toate statele declarându-și apartenența la circuitele economiei globale” .</p> <p> în primii ani ai secolului al XXI-lea, mediul de securitate a devenit mult mai complex și fluid, atât prin dispariția bipolarității cât și ca urmare a externalizării efectelor pozitive și negative a evenimentelor produse</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>pe glob. În prezent, mediul internațional de securitate a căpătat valențe globale, estimându-se că nu se vor produce evenimente deosebite, pe termen scurt și mediu, lupta fiind dusă pe tărâmul accesului la resurse, mai ales la cele energetice. În același timp, actuala confruntare vizează creșterea influenței puterilor emergente în mediul global de securitate. Astfel, se consideră că războiul viitorului va fi regăsit „la intersecția dintre marile drumuri de acces la resurse, coridoarelor traficului de droguri, influență, terorism și criminalitate și zonelor de confruntare între interesele liderilor unor mari grupări care își iau drept acoperire sisteme de valori specifice marilor civilizații. Astfel de războaie sunt de tip „mozaic” și se desfășoară de la confruntările economice și non-militare, la acțiuni teroriste, război informațional și război disproporționat”. O nouă tendință ce se manifestă în mediul global de securitate este determinat de creșterea interdependențelor între diversele evenimente produse la nivel global, cari reprezintă o caracteristică a stării actuale, parțial definită de o nouă teorie, cea i haosului. Această nouă stare contribuie, prin schimbarea anumitor variabile la nive mondial, la apariția unor noi tensiuni și conflicte. Interdependențele create, astfel, îi sistemul relațiilor internaționale vizează accesul la informații, pe lângă cel la resurse. Având o natură beligenă, aceste dependențe sporesc în intensitate proporțional cu manifestarea tot mai accentuată a intereselor marilor actori globali. Se anticipează ci prin depășirea dependențelor unilaterale se va contura o</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>tendință de accentuare i interdependențelor, perioadă în care mediul de securitate poate avea un anumit nivel de liniște și stabilitate.</p> <p>Așa cum s-a prezentat anterior, la nivel global, actorul cel mai important de cari depind apariția și manifestarea dependențelor unilaterale este S.U.A.. în acest sens, îi planul secund (global către zonal) apar și se manifestă alți actori importanți, precum U.E., Federația Rusă și China. În plan regional se manifestă țări cu resurse naturale putere militară credibilă, cu rol important în configurația raporturilor de forțe și în consecință, în dinamica tendințelor existente la nivel internațional (prin participare unor noi actori, cum ar fi India, Japonia, Pakistanul, Iranul, Brazilia, Indonezia și altele) În perioada care urmează, tendințele în materie de (in)securitate se vor înscrie p linia confruntărilor dintre puterile zonale și regionale, care aspiră la poziții tot ma însemnate. în măsura în care eforturile lor vor fi canalizate către consolidarea procesului de pace la nivel mondial, ele pot contribui la stabilizarea situației internaționale pe baz sistemelor de valori ale civilizației occidentale. În acest sens, este de dorit ca acțiunile lor să fie îndreptate către limitarea minimalizarea acțiunilor îndreptate împotriva civilizației occidentale către lupt împotriva terorismului, criminalității transfrontaliere, traficului de droguri etc. O alt latură a acestor acțiuni se consideră că va fi îndreptată împotriva globalizării forței determinate de marile corporații internaționale, respectiv de manifestările divergente ale statelor care luptă pentru menținerea</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>suveranității naționale și independenței statelor care au aderat într-o formă sau alta la diverse forme de organizări suprastatale. Atacurile de la 11 septembrie 2001 asupra S.U.A. au declanșat un adevărat război mondial, îndreptat împotriva terorismului, un război de o factură neobișnuită, clasificat ca fiind asimetric, în care beligeranții sunt forțele care se opun ordinii, democrației și civilizației de tip occidental, respectiv forțele democratice care încearcă să se impună în fața dezordinii. Așa cum am menționat anterior, numărul mare de variabile care pot interveni și modificarea lor pe parcursul desfășurării conflictelor, determină un grad major de lipsă ^ de predictibilitate în anticiparea acestora. Din alt punct de vedere, soluțiile de rezolvare a <^ conflictelor nou apărute sunt tot mai puține, impunând trecerea rapidă de la dialog la forță, respectiv, de la acceptare prin acceptare la acceptare prin impunere. > După anul 2001 la nivel planetar începe să se deruleze un nou război, cel împotriva terorismului. Declanșat, ca de altfel orice alt război anterior, printr-un atac asupra anumitor simboluri ale lumii democratice, acțiunile teroriștilor au fost urmate în perioada imediat următoare și de alte evenimente, ce au avut loc în diverse locuri de pe glob - ceea ce a condus la declanșarea unui proces de transformare profundă a mediului de securitate, care a generat consecințe care afectează pe termen lung și în profunzime comunitatea internațională. În acest sens iese în evidență faptul că, dacă până la 11 septembrie, fenomene precum terorismul, traficul de droguri, traficul</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>de arme mici, migrația ilegală, spălarea de bani erau abordate în mod individual, cu mai multă sau mai puțină eficiență, dintr-o dată s-a descoperit că în practică ar putea fi observată o conexiune a acestor probleme diferite, utilizată de către rețelele criminale interne și transfrontaliere, ca o cale de a îmbunătăți eficiența activității lor. Reducerea, în ultimii ani, a rolului ONU în prevenirea și gestionarea conflictele armate a devenit un factor generator de insecuritate, care conduce la amplificarea disputelor politico-militare dintre marile puteri și la creșterea nivelului de neîncredet dintre state. Pe de altă parte, globalizarea influențează, într-o măsură destul de mari mediul de securitate internațională. Efectele sale sunt dublate de acțiunile de integritate europeană și euroatlantică ale fostelor țări sovietice, reafirmarea spiritului de puteri mondială al Federației Ruse sau de dorințele de afirmare a țărilor din zona Asiei de Suc Est pe scena politică mondială, respectiv de efortul țărilor arabe de reconsiderare rolului lor în ecuația de securitate. O altă cauză a existenței unui mediu de securitate fluid și lipsit de consistent necesară derivă din efectele dezastrelor naturale din ultima vreme, din modificarea proceselor naturale la nivel global (încălzirea climei, lipsa apei potabile, inundațiile cutremurele, epuizarea resurselor etc.), ce devin tot mai prezente. Totodată, riscurile unei confruntări militare pe scară largă continuă să s diminueze, dar evoluția evenimentelor din ultimul timp, pot contribui la apariția unor stări conflictuale care pot degenera în conflicte deschise, cu implicații majore asupra unei întregi zone</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>sau regiuni. Lipsa anumitor principii și norme referitoare la modul în care trebuie să se manifeste mediul de securitate, la noua ordine mondială care se prefigurează, poate conduce la apariția unui fenomen cu efecte dezastruoase la adresa existenței omenirii, prin adâncirea și perpetuarea stării de haos și degradarea ei într-dezordine generalizată.</p> <p>Mediul de securitate la nivel zonal și regional este într-o continuă schimbare, iar urmarea a complexității interacțiunii și interdependenței fenomenelor și proceselor sociale, economice, politice, militare, demografice și ecologice din lume, ceea ce face ca statele să fie interesate de apărarea și securitatea proprie. România contribuie, la rândul ei, în mod direct la dezvoltarea politicii europene de securitate și apărare, atât la nivel politic, cât și militar. Perioada de pace și stabilitate fără precedent pe care a traversat-o Europa la sfârșitul secolului XX și începutul secolului al XXI-lea se datorează în mare parte existenței U.E.. Ea este ceea ce a generat nu doar un nivel ridicat de dezvoltare economică pe continent, ci și o nouă abordare a securității, întemeiată pe soluționarea pașnică a disputelor și pe cooperarea internațională multilaterală prin intermediul unor instituții comune.</p> <p>Desigur că un rol crucial în asigurarea securității europene l-a jucat S.U.A., atât prin angajamentele de securitate față de Europa luate în cadrul NATO, cât și prin sprijinul acordat integrării europene. În această perioadă forțele militare provenind din Europa au fost trimise în străinătate mai mult decât în orice altă</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>perioadă 77.</p> <p>Mediul de securitate la nivel zonal și regional este conturat preponderent de următoarele tendințe majore:</p> <ul style="list-style-type: none"> - accelerarea proceselor de globalizare și de integrare regională/ zonală, concomitent cu proliferarea acțiunilor având ca scop fragmentarea statală; - convergența rezonabilă a eforturilor consacrate structurării unei noi arhitecturi de securitate, însoțită de accentuarea tendințelor locale și chiar regionale anarhice; - revigorarea eforturilor statelor vizând prezervarea influenței lor în dinamica relațiilor internaționale, în paralel cu multiplicarea formelor și creșterea ponderii intervenției actorilor nestatali în dinamica relațiilor internaționale. În această lume complexă, dinamică și turbulentă, confruntarea principală se poartă între valori fundamentale diferite și nonvalori, între democrație și totalitarism și este determinată de agresiunea majoră a terorismului internațional, structurat în rețele transfrontaliere și multinaționale, împotriva statelor democratice și a forțelor politici raționale din statele angajate în procesul democratizării. Tendințele majore ce guvernează evoluțiile globale în epoca post-bipolară creează îngrijorări justificate, generează noi provocări, oferă oportunități și prezintă riscuri \ adresa valorilor și intereselor naționale. În acest mediu, nici un stat nu se poate izola sau rămâne neutru, nici un stat nu este la adăpost și nici unul nu trebuie să rămână în afan proceselor globale. În contextul acestei configurații 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>complexe, regiuni întregi sunt afectate de stări de instabilitate și conflict, de sărăcie și frustrare care generează sau favorizează amplificarea noilor riscuri și amenințări. Dintre acestea, unele pot avea un impact major asupra securității zonei asupra căreia ne-am oprit cu analiza noastră. La nivel regional persistă stări de tensiune determinate de vechi dispute de natură etnică sau religioasă separatiste ori de contestare a frontierelor existente, precum și de criminalitate; transfrontalieră în creștere, multe dintre aceste tensiuni având potențial exploziv.</p> <p>Lichidarea socialismului ca sistem politic și instaurarea democrației în Europă Centrală și de Est, extinderea NATO și a U.E., deschiderea frontierelor, intensificarea fluxurilor de persoane, mărfuri și capital, precum și dezvoltarea tehnologică au creat premise favorabile pentru racordarea noilor democrații la zona de prosperitate \ securitate euroatlantică. Toate aceste aspecte evidențiază faptul că întregul proces de fluidizare a mediului internațional de securitate este caracterizat, de tendințe, astfel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - accelerarea globalizării și integrării regionale, concomitent cu persistența unor acțiuni având ca finalitate fragmentarea statală; - convergența rezonabilă a eforturilor consacrate structurii unei noi arhitecturi de securitate stabile și predictibile însoțite de evoluții anarhice în unele regiuni; - revigorarea eforturilor statelor vizând influența lor în dinamica relațiilor internaționale; 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>- multiplicarea formelor și creșterea ponderii intervenției actorilor nonstatali în evoluția acestor relații. Prin prisma celor prezentate, se poate afirma că trăsăturile mediului de securitate la nivel global, zonal și regional sunt influențate de sistemul relațiilor internaționale existent la nivel mondial, de re poziționările și evoluțiile ce se înregistrează în toate planurile. Acest sistem de relații a început să fie analizat în termeni de putere, urmare a tendinței unor actori ai scenei internaționale de a-și exercita puterea în planurile menționate, iar pe de altă parte, datorită eforturilor anumitor țări de ieșire din sfera de influență a marilor state ale lumii, în scopul intrării în anumite organizații de securitate, pentru a-și putea promova interesele naționale. În acest sens, se remarcă faptul că U.E. a reușit să rămână, din punct de vedere economic, pe unul din primele locuri la nivel mondial (chiar și în condițiile actualei crize financiare). Federația Rusă rămâne, în continuare, a două putere nuclear-militară și o superputere energetică, iar China și India, alături de Japonia cunosc o dezvoltare economică accelerată și în multe alte domenii sociale. Noile relații dintre Statele Unite și Rusia, pe de o parte, și dintre NATO și U.E., pe de altă parte, marchează în prezent mediul internațional de securitate - un nou parteneriat, dar și noi tensiuni. În aceste circumstanțe lipsa de bani, de timp, de viziune și de voință politică ar putea afecta nu doar securitatea națională, cât mai ales pe cea internațională. Din alt punct de vedere, Statele Unite ale Americii rămân singura țară -superputere mondială, care reușește să</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>îmbine în mod eficient toate componentele puterii, capacitățile politice cu cele militare, economice și cu influența culturală. Urmarea acestor realități este faptul că S.U.A. au devenit principalul beneficiar al revoluției informatice, al globalizării și al noii economii. Puterea de care dispune permite să se implice și să influențeze toate marile probleme ale lumii contemporane, f printr-o abordare directă, fie prin intermediul organizațiilor internaționale de securitate sau economico-financiare.</p> <p>O opinie interesantă, în ceea ce privește tendințele de evoluție ale mediului internațional de securitate este cea a lui Zbigniew Brzezinski care consideră că esem noii structuri de securitate a lumii se află în relația dintre S.U.A. și Eurasia (cai cuprinde pe lângă Europa, Rusia, China, India și Japonia)*. în cadrul acestei relații i pot identifica două triumphiuri de putere eurasiatică: primul este format euroatlantic t către S.U.A., Europa, Rusia, iar al doilea se dezvoltă transpacific cu S.U.A., Chin Japonia.</p> <p>Ca un răspuns la hegemonia tot mai slabă a S.U.A. se pot înregistra n combinații bazate pe interese geopolitice, acces la surse de energie, tehnologie nuclear activități spațiale, infrastructuri critice etc. Se pot observa noile formule asiatice: Rusi China-India; Rusia-China și una europeană Rusia-Franța etc. Observația cea mai pertinentă referitoare la cele două triumphiuri de putere es aceea că, în fiecare din ele, una din puteri (Europa și, respectiv, Japonia) mizează clară ideea de stabilitate și securitate internațională, în vreme ce câte una din celelalte pute (China și respectiv Rusia) rămân</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>deschise și interesate în eventualele muta; geopolitice. Un alt punct de vedere pertinent, complementar celui anterior, considerai la originea „noii schisme mondiale” s-ar afla tensiunea dezvoltată între două „câmpuri diferite de putere, întemeiate pe principii opuse de organizare: pe de o parte State</p> <p>Unite ale Americii, adeptele ale unipolarității, pe de altă parte ceilalți actori majori ai scenei internaționale - U.E., Rusia, China, Japonia - adepți ai multipolarității</p> <p>76 în opinia multor analiști politici, noile circumstanțe internaționale reclamă noi reguli în domeniul securității internaționale. Redefinirea regulilor privind securitatea la nivel global după prăbușirea ordinii bipolare au ridicat și ridică numeroase probleme, nu doar de ordin practic, ci chiar și de ordin conceptual. Aceste dificultăți sunt determinate de mai mulți factori:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mediul internațional a devenit mult mai dinamic și mai complex decât în perioada Războiului rece; - lipsa unui consens privind modul de abordare a securității internaționale a permis manifestarea diverselor grupuri de interese la toate nivelurile, astfel încât nu au putut fi elaborate politici consistente; - datorită proliferării accesului la informații în timp real (așa-numitul „efect CNN”) liderii politici trebuie să ia de multe ori decizii de moment, care nu permit evaluări mai profunde; - multiplicarea instituțiilor specializate la nivel național și internațional care abordează 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>problemele din unghiuri specifice și determină analize și decizii fragmentate:</p> <ul style="list-style-type: none"> - lipsa unui „model de securitate” rezonabil și acceptabil pentru majoritatea țărilor lumii a favorizat reacții ad-hoc și abordări punctiforme. Extinderea securității și a democrației constituie o trăsătură fundamentală a mediului internațional de securitate. Această trăsătură este determinată de cele două procese paralele, dar interdependente, de extindere a celor mai importante organizații revoluției informatice, al globalizării și al noii economii. Puterea de care dispune permite să se implice și să influențeze toate marile probleme ale lumii contemporane, fi printr-o abordare directă, fie prin intermediul organizațiilor internaționale de securitat sau económico-financiare. O opinie interesantă, în ceea ce privește tendințele de evoluție ale mediului internațional de securitate este cea a lui Zbigniew Brzezinski care consideră că esenj noii structuri de securitate a lumii se află în relația dintre S.U.A. și Eurasia (cai cuprinde pe lângă Europa, Rusia, China, India și Japonia) . In cadrul acestei relații s pot identifica două triumghiuri de putere eurasiatică: primul este format euroatlantic d către S.U.A., Europa, Rusia, iar al doilea se dezvoltă transpacific cu S.U.A., Chin Japonia. Ca un răspuns la hegemonia tot mai slabă a S.U.A. se pot înregistra ni combinații bazate pe interese geopolitice, acces la surse de energie, tehnologie nucleare activități spațiale, infrastructuri critice etc. Se pot observa noile formule asiatic: Rusii China-India; Rusia-China și una europeană Rusia-Franța 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>etc. Observația cea mai pertinentă referitoare la cele două triunghiuri de putere esi aceea că, în fiecare din ele, una din puteri (Europa și, respectiv, Japonia) mizează clarf ideea de stabilitate și securitate internațională, în vreme ce câte una din celelalte pute (China și respectiv Rusia) rămân deschise și interesate în eventualele mutaj geopolitice. Un alt punct de vedere pertinent, complementar celui anterior, considerat la originea „noii schisme mondiale” s-ar afla tensiunea dezvoltată între două „câmpur diferite de putere, întemeiate pe principii opuse de organizare: pe de o parte State</p> <p>Unite ale Americii, adepte ale unipolarității, pe de altă parte ceilalți actori majori ai scenei internaționale - U.E., Rusia, China, Japonia - adepți ai multipolarității în opinia multor analiști politici, noile circumstanțe internaționale reclamă noi reguli în domeniul securității internaționale. Redefinirea regulilor privind securitatea la nivel global după prăbușirea ordinii bipolare au ridicat și ridică numeroase probleme, nu doar de ordin practic, ci chiar și de ordin conceptual. Aceste dificultăți sunt determinate de mai mulți factori :</p> <ul style="list-style-type: none"> - mediul internațional a devenit mult mai dinamic și mai complex decât în perioada Războiului rece; - lipsa unui consensus privind modul de abordare a securității internaționale a permis manifestarea diverselor grupuri de interese la toate nivelurile, astfel încât nu au putut fi elaborate politici consistente; 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Florin IFTODE, AMENINȚĂRI ȘI VULNERABILITĂȚI LA ADRESA SECURITĂȚII ÎN ZONA EXTINSĂ A MĂRII NEGRE, în REVISTA DE FILOZOFIE, SOCIOLOGIE ȘI ȘTIINȚE POLITICE, nr. 3(154)/2010, http://iesp.asm.md/wp-content/uploads/2011/03/Revista-2010-3-JIS-B5.pdf	2010	<p>- datorită proliferării accesului la informații în timp real (așa-numitul „efect CNN”) liderii politici trebuie să ia de multe ori decizii de moment, care nu permit evaluări mai profunde;</p> <p>- multiplicarea instituțiilor specializate la nivel național și internațional care abordează problemele din unghiuri specifice și determină analize și decizii fragmentate;</p> <p>- lipsa unui „model de securitate” rezonabil și acceptabil pentru majoritatea țărilor lumii a favorizat reacții ad-hoc și abordări punctiforme. Extinderea securității și a democrației constituie o trăsătură fundamentală a mediului internațional de securitate. Această trăsătură este determinată de cele două procese paralele, dar interdependente, de extindere a celor mai importante organizații internaționale, NATO și U.E., procese considerate complementare pentru asigurarea! sens larg a securității.</p> <p>Pagini 32-35</p> <p>Anii '90 au adus modificări majore într-un sistem ce părea drept „ firesc » penti generațiile născute sub spectrul separației ideologice. Ultimul deceniu al secolului XX adus în primul rând o modificare totală a „sistemului de referință” la care generații I rândul s-au raportat. „Echiibrul precar” din timpul confruntării Est - Vest a fost înlocuit cu sistemul unipolar în care S.U.A. rămânea singura superputere, „jandarmul mondial</p> <p>- o caracterizare ce rezumă nu numai calitatea de hegemon mondial, ci și pe cea c putere permanent contestată, într-un fel sau altul, dintr-un motiv sau altul,</p>	1192	Fără citare sursă, preluare inclusiv cu notele de subsol ale autorului original, fără citarea sursei.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>de ceilal actori ai sistemului internațional. Prezența bazelor americane în diferite puncte strategice de pe glob ar putea constitui argumente "viabile" la îndemâna contestataria (Anexa nr. 1).</p> <p>Se poate spune că Statele Unite au obținut o victorie în timpul Războiului Reci Am fi tentați să răspundem că da, cel puțin dacă ținem cont de prăbușirea sistemul comunist nu numai în Uniunea Sovietică, ci în tot spațiul central și est european. Însă ceea ce, poate, au scăpat din vedere factorii de decizie de la Washington este că, în faz actuală de evoluție a sistemului internațional, într-un moment în care victor democrației însemna pentru unii „sfârșitul istoriei”, este că percepția comună omenirii nu este favorabilă unei forme de hegemonie.</p> <p>Hegemonia geopolitică este o dominație incontestabilă a unui stat (st hegemonie) la nivelul unui ansamblu geopolitic (de regulă, o putere regională) sau nivel global (o superputere, sau o mare putere). Ea se manifestă și în cazul unor coaliți create nu neapărat pe criteriul apartenenței la un ansamblu geopolitic în care se profilează un stat hegemonie, capabil să-și impună poziția în fața celorlalte părți ale alianței.</p> <p>Mai mult ca sigur, S.U.A. vor rămâne în istoria omenii drept ultima mare putere, susțin cativa geopoliticieni. Aceasta nu înseamnă că va înceta lupta pentru a dobândi supremația mondială, dar este greu de crezut că va mai putea vreun stat să obțină o atât de mare putere, în condițiile în care actorii s-au multiplicat și puterea devine tot mai difuză. Ca urmare, a revenit în</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>atenție problema Noii Ordini Mondiale , vehiculată, sub o formă sau alta, de multă vreme. Primul care a folosit conceptul a fost președintele american Woodrow Wilson, cu referire la configurația geopolitică a omenirii după încheierea primei conflagrații mondiale.</p> <p>Nu întâmplător, aceste preocupări geopolitice apar într-un moment în care steaua puterilor europene părea a păli în fața stelei ce devenea, dincolo de Ocean, din ce în ce mai strălucitoare. În legătură cu locul actualului hegemon într-o asemenea ordine, este foarte interesantă aprecierea lui Henry Kissinger, care afirma: "ceea ce este nou în legătură cu noua ordine internațională este faptul că Statele Unite nu pot nici să se retragă din lume, dar nici să o domine" . Este evident că viitorul aparține unei lumi multipolare. Întrebarea este cu câți actori și care anume?</p> <p>O lume aflată în transformare nu duce lipsă de potențiale modele bazate pe ipoteza unui anumit curs al evoluției puterilor. Dar, dincolo de spațiul relativ larg de analiză și de construire a unor ipoteze, soluțiile „clasice” în ce privește „ordinea mondială” rămân valabile. Desigur, fiecare analist este liber în a-și construi propriul tablou a căruia acuratețe doar timpul o poate confirma sau infirma. Oricum, dacă ar fi să facem o sinteză se pot distinge mai multe modele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bipolar: S.U.A. și Rusia, ultima fiind într-o revenire de formă mult mai răpăii decât ar fi fost unii dispuși să o crediteze, dispunând și de certe atu-uri geopolitice precum întinderea, populația, resursele, potențialul militar etc. - suficiente pentru reechilibrarea 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>balanța mondială zguduită de prăbușirea barierelor ideologice;</p> <p>- tripolar: S.U.A., Rusia și China, ultima nefiind o simplă „copie la indigo” Rusiei, are în plus ceva pe deasupra. Explozia economică ce a făcut orașe precu Shanghai să arate precum un New-York asiatic, pentru a nu mai pune la socotea invazia produselor "Made in China" de la un capăt la altul al mapamondului, dar puterea militară în continuă creștere</p> <p>- mai rar evocată, dar cât se poate de palpabilă fac din China o piesă fără de care Noua Ordine Mondială nu ar putea fi completă;</p> <p>- pentapolar - în ciuda forței de care dispun cele trei țări deja amintite, e greu făcut abstracție de capacitățile de care alte țări dispun, precum cele emergente;</p> <p>După încetarea Războiului Rece, termenul a fost reintrodus de către președintele american George Bush pentru a caracteriza sistemul relațiilor internaționale care i urmat colapsului U.R.S.S. - China, cel mai des evocate sunt Japonia și Germania. Ji clasificate drept "învinse" după cel de-al Doilea Război Mondial, au reușit, totuși, revină în ierarhia mondială a marilor puteri economice. Ca percepție generală - ecou impunerilor de la sfârșitul războiului - cele două țări sunt văzute, pe undeva, drept une ce nu dispun de o forță militară apreciabilă. Aceasta este, totuși, o impresie înșelătoare în condițiile în care tehnologia joacă un rol tot mai pregnant în noua artă a războiului.</p> <p>Atât Germania, cât și Japonia dispun de</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>capabilități tehnologice ce-și pot găsi ușurință aplicabilitate militară. Un cip pentru ghidarea avioanelor fără pilot în colectat de date meteorologice poate fi la fel de bine folosit și în ghidarea avioanelor purtătoare de rachete menite să anihileze un potențial inamic. E doar o diferență de scopuri, i neapărat și de mijloace.</p> <p>- modelul cu și mai mulți actori - o variantă care deschide posibilitatea de adăuga țări a căror „voce” devine tot mai puternică în plan economic, politic sau chi religios. Printre țările candidate la a se alătura unui astfel de sistem se numără, exemplu, Australia, Brazilia, Mexic sau India. în același timp nu poate fi desconsiderat rolul pe „piloni” pe care, în plan regional cel puțin, îl pot juca țări precum Indonezia, Africa de Sud sau Arabia Saudită .</p> <p>Dincolo de aceste formule, încep să se impună sub presiunea elementelor de ordin economic și modelele ce presupun participarea unor blocuri regionale. O formulă S.U.A. - Rusia - U.E. este un exemplu. O variantă ar mai fi de a atașa acestei triade și China. Dar o variantă de sistem multipolar bazat pe blocuri regionale ar putea fi și cea formată din NAFTA, cu S.U.A. pilon principal, U.E. - cu "motoarele" deja consacrate Franța și Germania, dar fără a putea face abstracție de influența Marii Britanii - și Organizația de Cooperare Shanghai, un organism despre care s-a vorbit relativ puțin, dar care având în componență Rusia și China are un potențial enorm (conform datelor prezentate în Anexele nr. 2 și nr. 3), fară a mai pune la socoteală tendința de a atrage în această alianță și</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>George BOROI, <i>Aspecte specifice ale noului mediu de securitate la nivel mondial</i>, în revista <i>Lumea Militară</i>, nr. 1/2011, http://www.lumeamilitara.ro/index.php?mod=articol&idart=60&numar=1/2011&sectiune=Azimut%2021</p>	2011	<p>Iranul, ceea ce, într-o formă de exprimare mai imperativă, ar fi greu de trecut cu vederea pe scena internațională.</p> <p>Indiferent de formulele amintite, un lucru este cert: lumea bipolară apărută în timpul Războiului Rece - ea însăși un fapt singular al istoriei de până acum - a dispărut. Că vorbim despre o implozie a U.R.S.S. și nu de un război sau o revoluție care să ducă la această finalitate este un detaliu. Dar în mod vizibil unda de șoc a acestei mutații geopolitice s-a resimțit în special la nivelul Europei, acolo unde Cortina de Fier era o realitate cât se poate de palpabilă.</p> <p>Pagini 36-38</p> <p>Evoluțiile probabile ale mediului de securitate vor ține cont de următoarele aspecte²⁵:</p> <ul style="list-style-type: none"> - progresele rapide în planul informațiilor și al tehnologiilor vor crea o capacitate combative dar și noi vulnerabilități pentru fiecare actor de securitate, atât nivel global cât și la nivel regional; noile tehnologii vor continua să diferențieze actorii din lumea contemporană, în primul rând în privința potențialelor militare și vor continua să-i afecteze, pozitiv ori negativ, în același timp, dar nu în aceeași măsură; - interesele naționale ale statelor avansate vor putea fi afectate, ca urmare a vulnerabilităților pe care le implică infrastructura economiei globale, ceea ce ar putea avea efecte neprevăzute și în planul securității; - energia va continua să aibă o semnificație strategică majoră pentru toate procesele sociale, dar în plan militar, probabil, importanța va fi vitală; 	418	Preluare cu modificări minore, inclusiv cu notele de subsol ale studiului original, fără citarea sursei.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>- frontierele vor deveni mult mai transparente, unele se vor modifica, iar altele ar putea dispărea;</p> <p>- suveranitatea statelor va fi supusă la unele presiuni, dar va rezista, bazându-se pe valorile fundamentale naționale, cu implicații corespunzătoare în domeniul securității;</p> <p>- vor coexista, probabil, procese contradictorii de concentrare și de disperare a componentelor factorilor de putere în plan internațional, ceea ce ar putea duce și la fragmentarea ori dispariția unor state, cu efecte destabilizatoare pentru statele vecine și regiunile în care au loc;</p> <p>- crizele externe s-ar putea suprapune cu cele interne, caracterizate de atrocități și acte de terorism deliberate, inimaginabile, asupra populației și infrastructurii civile, pentru a forța intervenția externă, uneori favorizantă;</p> <p>- spațiul extraterestru va deveni un mediu critic și competitiv din punct de vedere militar, ca a cincea dimensiune a mediului de confruntare;</p> <p>- esența războiului, legile și principiile luptei armate nu se vor schimba în mod profund, noi vor fi probabil forțele, mijloacele și procedeele de atingere a scopurilor acestuia;</p> <p>- vor crește, probabil, structurile forțelor și mijloacelor din complexul războiului internațional, care trebuie implicate, în aceeași măsură, în proiectarea măsurilor de modernizare a armatei și în planificarea și desfășurarea operațiilor de orice fel. În final, se impune evidențiat faptul că, urmare a schimbărilor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Globalizarea în sistemul relațiilor internaționale, http://optdolari.blogspot.com/2011/03/globalizarea-in-sistemul-relatiilor.html	2011	<p>petrecute în medii de securitate internațională, într-un timp relativ scurt, actualul mediu global de securitate ar trebui analizat și cercetat printr-o perspectivă echilibrată și cuprinzătoare, pentru (noua viziune asupra conceptului de securitate să răspundă provocărilor mileniului trei, în același timp, o viziune cuprinzătoare asupra modului de acțiune a organizațiilor internaționale de securitate trebuie să ia în considerare și fenomenul militi contemporan, caracteristicile și modalitățile sale de manifestare, ceea ce asigură cuprinderea necesară și integroare, la nivel global, zonal și regional.</p> <p>Pagini 38-39.</p> <p>globalizare avea în vedere progresele tehnologice care au făcut mai ușoare și mai rapide tranzacțiile internaționale. Una din definițiile cele mai folosite ale conceptului de globalizare în lucrarea Globalization, a lui R. Robertson, care subliniază: "Globalizarea este procesul complex de multiplicare a legăturilor și interconexiunilor dintre statele ce compun sistemul mondial". Unii critici consideră că globalizarea nu ar fi altceva decât o americanizare. Thomas Friedman o considera ca un proces de extindere dinspre centru spre periferie a valorilor modelului unic global. Globalizarea presupune o nouă ordine economică și politică în lume, a cărui principiu ordonator nu mai este principiul adversității. De fapt, așa cum susținea Zbigniew Brezezinski, ultima manifestare a acestui principiu este stadiul actual al hegemonismului american. Deoarece</p>	461	Preluare cu modificări minore, fără citarea sursei.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>problemele globale nerezolvate nu-și pot găsi soluții prin nici o formă de ordine globală bazată pe principiul adversității, globalizarea trebuie să vină cu un alt principiu de ordonare a lumii. Acest principiu trebuie să ofere o variantă radical diferită de alocarea resurselor pe planetă și de gestionarea puterilor, în scopul de a crea o nouă ordine economică și politică internațională. Desigur că globalizarea este o stare potențială ce ține de viitor. Pană la globalizare sa considerat că starea ideală a omenirii este echilibrul de forțe. una din problemele teoretice pe larg dezbătută în legătură cu fenomenul globalizării vizează momentul declanșării lui. În termeni formali se poate spune că globalizarea "deposedează în bună parte statul național de puterea de obiectivizare față de realitatea socială mondială" a noului model mondial de după sfârșitul Războiului Rece. Cu alte cuvinte, pe ordinea de zi a istoriei au intrat, mai imperios ca oricând, problemele unei gestiuni globale a prezentului și a viitorului lumii, deși conștiința acestei tendințe este difuză individual și colectiv. Crearea societății globale mai presupune o reformare a instituțiilor specifice globalizării, cum ar fi Fondul Monetar Internațional (FMI), Banca Mondială (BM), împreună cu instituțiile ce compun grupul BM, Organizația Mondială a Comerțului (OMC), Organizația Națiunilor Unite (ONU) etc. Acestea trebuie să sprijine</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Grigore Alexandrescu, Amenințări la adresa securității, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/a_menintari_la_adresa_securitatii.pdf	2004	<p>presul de globalizare și să nu mai fie în favoarea unor fundamentalisme ale pieței, a unor aspecte deviante, de natură ideologică, priviind strategiile economice de aplicat. Unii consideră că totul a început odată cu politicile de liberalizare-privatizare-dereglementare puse în operă în anii '80 de administrațiile Reagan în S.U.A. și Thatcher în Marea Britanie. Alții merg mai în urmă, considerând că elementul declanșator l-a constituit instituirea cursurilor de schimb flotante în anii '70, începînd cu administrația Nixon și liberalizarea mișcărilor de capital începînd cu administrația Ford. Globalizarea trebuie privită ca o tendință de reordonare a lumii cu scopul de a se depăși limitele vechii ordini. Globalizarea presupune un alt mod de funcționare a economiei globale, adică o funcționare a acesteia într-o societate globală care instituie structuri de decizie globală pentru soluționarea problemelor globale.</p> <p>Pagini 41-42.</p> <p>în evoluția procesului de realizare globală a securității se constată în ultimii ani o amplificare a eforturilor pentru edificarea stabilității la nivel regional, ca o etapă intermediară a acesteia. Eforturile depuse de comunitatea internațională pentru instaurarea păcii în diferite zone continentale (Balcani, Orientul Mijlociu și Africa de Nord) sunt concludente. Evidență a fost și extinderea sistemului de apărare și securitate al NATO,</p>	164	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Sase dimensiuni ale procesului de globalizare, http://www.naturalist.ro/societate/sas-e-dimensiuni-ale-procesului-de-globalizare-1/</p>	2011	<p>prin primirea de noi membri, precum și eforturile U.E. de a dezvolta un model de gestionare a dinamicii de securitate la scara întregului continent. În acest context, multitudinea problemelor de securitate pe care statele și le-au propus să le rezolve a condus la creșterea numărului și volumului organismelor internaționale. Rezultatele activității lor au fost relevante prin aceea ca s-au diminuat pericolele și amenințările, deși nu au fost eradicate conflictele armate. Principalele zone de insecuritate (cu turbulențe intrastatale, cu deficit de securitate interstatală, cu instabilitate istoricește determinată) au fost incluse în procesele de stabilizare, dar i întoideauna rezultatele au fost cele scontate.</p> <p>La p. 42-43 în teză</p> <p>Odată cu intensificarea comprimării spațio-temporale devine imposibilă, spațial vorbind, "rezolvarea" problemelor prin "evitarea" lor (de exemplu suburbiile reprezintă o retragere, o scăpare față de problemele din centrul urban). Cum interdependențele la scară mondială cresc în fiecare moment și odată cu recunoașterea faptului că există "o singură lume", posibilitățile pentru soluțiile izolate, parțiale sunt acum diminuate atât pentru individ, comunitate locală sau stat-națiune. De exemplu, problema poluării aerului devine din ce în ce mai dificil de rezolvat, independent de</p>	102	Fără citarea sursei

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>CONCEPTUALIZAREA SUVERANITĂȚII DE STAT ÎN RELAȚIE CU FENOMENELE DE INTEGRARE INTERDEPENDENTĂ ȘI GLOBALIZARE, https://andreivocila.wordpress.com/2010/09/17/conceptualizarea-suveranitatii-de-stat-in-relatie-cu-fenomenele-de-integrare-interdependenta-si-globalizare/</p>	2010	<p>resursele materiale și politice posibile. Nu numai indivizii dar și statele sunt incapabile să stopeze creșterea numărului de intervenții provenite din afara granițelor lor.</p> <p>Pagini 44-48.</p> <p>Procesul universal de integrare globală, de creștere a convergenței culturilor și civilizațiilor nu conduce automat, însă, spre o societate mondială armonioasă. Un proces de interconexiuni crescute creează noi animozități și conflicte, care pot alimenta extremele politice, discriminarea și xenofobia.</p> <p>Ideea globalizării pare să spargă astăzi paradigmele și ortodoxia politică, creând noi aliniamente politice, care pot fi încadrate în două curente de opinii:</p> <ul style="list-style-type: none"> • globaliștii – care consideră globalizarea un proces real și profund transformator; • scepticii – care consideră globalizarea un diagnostic enorm exagerat. <p>Globaliștii resping afirmația că globalizarea este sinonimă cu "americanizarea" sau „imperialismul occidental”, considerând că aceasta este expresia unor schimbări structurale mai profunde la scara organizațiilor societății moderne pe fondul dezvoltării corporațiilor multinaționale și a piețelor financiare mondiale, difuziunii culturii populare și creșterii importanței degradării mediului ambiant global. Ei</p>	943	Fără citare sursă, preluare cu modificări minore.

CONFORM CU ORIGINALI!
2015

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>identifică globalizarea cu relațiile și activitățile economice care se cristalizează la scară interregională și intercontinentală.</p> <p>Aceasta permite o distincție mai clară între procesul de globalizare și regionalizare sau localizare, considerându-se crucial să se pună accentul pe atributele speciale ale globalizării.</p> <p>Respingând ideea că discursul globalizării servește intereselor forțelor economice și sociale, în interpretarea globalistă intenția de a defini într-un mod mai sistematic conceptul de globalizare se concentrează asupra înțelegerii tendințelor seculare ale dezvoltării istorice mondiale. Pentru înțelegerea globalizării contemporane, trebuie descifrat în ce fel sistemele și interconexiunile globale se organizează și reproduc, care este influența diferențelor geografice și schimbărilor în configurarea relațiilor de putere.</p> <p>Pentru globaliști, schimbul global este conceput ca un proces ce implică transformări semnificative ale principalelor organizații ale vieții sociale și ordinii mondiale. În acest sens, pot fi identificate trei aspecte în literatura globalistă:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Transformarea centrelor de putere tradiționale ale organizațiilor socioeconomice, ale principiilor teritoriale și ale puterii. Erodând constrângerile de spațiu și timp în cadrul interacțiunii sociale, globalizarea 		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>crează posibilitatea unor modele noi de organizare socială, transformare globală – rețele globale de producție, regimurile de reglementare, rețele teroriste etc. Simultan, crește vulnerabilitatea comunităților în fața condițiilor de dezvoltare globală (de exemplu, 11 septembrie 2001);</p> <ul style="list-style-type: none"> – Transformarea întregului context, globalizarea solicitând reordonarea relațiilor între teritorii și spații socio-economice și politice; – Transformarea corespondențelor directe între societate, economie și stat. <p>La polul opus, scepticii susțin că, pe măsură ce observă mai atent fenomenul, pretențiile celor mai radicali avocați ai globalizării economice le apar mai superficiale și mai nefondate. Scepticii consideră conceptul de globalizare nesatisfăcător iar globalizarea un fenomen care nu se poate interpreta literalmente ca fenomen universal .</p> <p>Importanța acordată conceptului de globalizare de către sceptici reiese clar din frecvența comparație cu "occidentalizarea" sau „americanizarea”.</p> <p>Ca răspuns la afirmația că globalizarea este un fenomen de ultimă oră, scepticii citează frecvent așa numita „belle époque” a interdependenței internaționale (1890 – 1914), tendința actuală, în opinia lor, nefiind altceva decât un proces de internaționalizare și de</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

elsh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>„regionalizare” (...)</p> <p>Statisticile cu privire la investițiile externe directe arată totodată că, în ultimii 15 ani, Japonia, SUA și Europa Occidentală au crescut numărul investițiilor reciproce. Triadizarea investițiilor externe directe este rezultatul fluxurilor de investiții care au rezultat într-o situație economică cu totul diferită de cea din anii 60 și 70.</p> <p>Până la începutul anilor 80, țările în curs de dezvoltare jucau un rol clar, chiar dacă limitat, de sursă și țintă a investițiilor externe. În anii 80, triada a monopolizat patru cincimi din toate fluxurile internaționale de capital. Partea revenită țărilor în curs de dezvoltare a scăzut de la 25 la sută în anii 70, la 19 la sută (...). Țările din această triadă interacționează tot mai mult între ele, procesul lor de integrare mergând tot mai departe.</p> <p>Dacă ținta înseamnă victorie, atunci nu pot exista decât puțini câștigători. Cei care pierd sunt excluși și lăsați să se descurce de unii singuri. Cei care câștigă vor ține și în continuare unii de ceilalți, integrându-se tot mai mult. Necesitatea de a construi noi punți de legătură între cei excluși și cei integrați își pierde din importanță. Odată cu globalizarea apare astfel și o nouă divizare a lumii.</p> <p>Prin acest proces de excludere, unele țări și</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>regiuni își pierd cu timpul legăturile cu țările și regiunile evolute din punct de vedere economic. În loc să participe la procesul de angrenare și integrare stimulat de noua ordine globală, aceste țări se deplasează în direcția opusă. Procesul de excludere vizează aproape toate țările din Africa, mari părți din America Latină și Asia (cu excepția sud-estului Asiei) și țările din fostul bloc estic.(...)</p> <p>Deci, în comparație cu „belle epoques”, scepticii apreciază că, actualmente, lumea a cunoscut o implozie economică, politică și culturală, imperiile globale au determinat dezvoltarea statelor-națiuni, în timp ce majoritatea populației de pe mapamond a fost exclusă de la beneficiile dezvoltării economice .</p> <p>Discursul globalizării, consideră scepticii, nu este altceva decât o justificare și legitimare a proiectului global neoliberal – crearea unei piețe globale libere și consolidarea capitalismului anglo-american în principalele regiuni economice ale lumii</p> <p>În acest sens, ideologia globalizării funcționează ca un mit necesar pentru a disciplina politicienii și guvernele în sensul satisfacerii exigențelor unei piețe globale.</p> <p>Dar chiar și scepticii recunosc mai mult sau mai puțin direct că cea mai mare parte a omenirii va deveni victima globalizării. Deja recunoscuta metodă ABC pare</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Globalizarea în sistemul relațiilor internaționale http://optdolari.blogspot.com/2011/03/globalizarea-in-sistemul-relatiilor.html	2011	<p>a fi aplicabilă și la nivel mondial atunci când este vorba de globalizare, astfel că, viitorul economiei mondiale poate fi definit printr-o singură vocabulă „20% contra 80%”. (...)</p> <p>Astfel, globalizarea este un proces istoric inevitabil care depinde de factori evidenți, care însumează deja mai mult de 20% din:</p> <ul style="list-style-type: none"> - relații economice mondiale implicând resursele naturale, centrii sau rețelele de producție, companiile multinaționale; - informatizarea și internetul la scară globală; - unitatea mediului natural al planetei, orice acțiune locală asupra mediului înconjurător având efecte globale; - un nou mod de acțiune în viața politică internațională, promovat de noii centri de putere sau grupuri mari de state. <p>Pagini 57-59.</p> <p>În legătură cu procesul de globalizare s-au structurat două opinii opuse: una care susține procesele acesteia, iar alta care se opune, ambele fiind sprijinite de acțiuni concrete pe plan economic, diplomatic și politic. Noi ne exprimăm punctul de vedere că în planul relațiilor internaționale privind globalizarea se înregistrează și efecte negative: reduce rolul politicii: dispariția politicii ca instanța autonomă și absorbirea sa</p>	554	Preluare cu modificări minore, sau eliminarea unor paragrafe, fără citarea sursei.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>in plan economic face să reapară starea de război a tuturor contra tuturor, competiția și concurența. Se manifestă și datorită conflictelor armate în diferite zone ale globului și comerțului ilicit cu arme. Distruge statul – națiune și golește politica de substanța sa, ea face să apese amenințări enorme la adresa mediului, corupe etica și distrage culturile. Reduce suveranitatea statelor – guvernele au din ce în ce mai puțin control asupra deciziilor cheie, care le pot afecta economiile și în consecință bunăstarea oamenilor, cele mai puternice companii transnaționale, structuri interguvernamentale și instituții financiare private au o influență din ce în ce mai mare și tind să acționeze în același mod ca și guvernele. Distruge etica. Pretinsa deontologie a afacerilor și etica pieței sunt minciuni. Înșelătoria este regula și onestitatea excepția. Orice lovitură este folosită când în joc este vorba de bani: manipulara prețurilor, spionajul industrial, oferte publice de cumpărare etc. Distruge cultura. Imperialismul economic și imperialismul economiei care caracterizează modernitatea, au redus cultura la folclor. Insecuritatea economică și financiară, crize economice și extinse datorită legăturilor dintre piețe. Insecuritatea personală, se desfășoară datorită utilizării noilor tehnologii în mod fraudulos, cum sunt: trafic de droguri, comerț cu arme, spălarea banilor, crimă organizată etc. Insecuritate</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>mediului, datorată degradărilor produse de industrie și de exploatarea irațională a resurselor naturale. Insecuritatea sănătății, se bazează în special pe migrația pe piața muncii și turismul, care au permis răspândirea HIV/SIDA și altor boli grave. Principalele aspecte pozitive sunt: Redefinirea cetățeniei. O nouă dimensiuni a cetățeniei își face apariția, care este denumită cetățenie globală. Aceasta combină conceptul tradițional de cetățenie legat de exercitarea drepturilor politice și legate cu obligații, cum ar fi votul. A fi cetățean global în ziua de azi, înseamnă a fi mai critic cu privire la ceea ce consumi și la condițiile în care au fost produse bunurile și a fi mai conștient de probleme globale, cum ar fi sărăcia care afectează lumea, probleme de mediu sau violența. Creșterea mobilității și comunicații mai rapide. În ciuda discrepanței tehnologice evidente din ce în ce mai mari între a avea și nu avea, care reprezintă unul dintre dezavantajele majore ale acestei tendințe, una dintre consecințele pozitive ale deschiderii granițelor și dezvoltării internetului și a altor tehnologii este că a devenit mult mai ușor să călătorești de la o țară la alta sau să comunici cu oameni din întreaga lume. Desciderea treptată a granițelor. Ar trebui să faciliteze dezvoltarea și aplicarea sistemelor juridice regionale și transnaționale de protecție a drepturilor omului care pot corecta</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Cătălin Ibănescu, UNELE ASPECTE PRIVIND SITUAȚIA ECONOMICĂ-SOCIALĂ A ASIEI CENTRALE, în „Colocviu Strategic”, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicati/cs01-13.pdf	Ianuarie 2013	<p>încălțările drepturilor omului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului este un exemplu de sistem regional de protecție eficient. Totodată, susținătorii globalizării pun accentul pe avantajele generate de procesul de mondializare: reducerea costurilor de producție, datorită economiei la o scară înaltă a tranzacțiilor, schimburilor care se realizează aproape în timpii comunicați – fax, Internet, etc.; creșterea vitezei de derulare a operațiunilor comerciale, financiare și tehnologice; extinderea puternică a piețelor și crearea de noi piețe independente de anumite surse sau zone tradiționale.</p> <p>Pagini 109-110.</p> <p>In Asia Centrală un important aspect de politică economică și socială este diferența dintre regimurile mai autoritare (de exemplu Uzbekistan și Turkmenistan) și regimurile mai liberale (cum este cazul Republicii Kyrgyz). In același timp, economiile bazate pe resurse energetice și minerale au căutat, prin politica lor, să atragă investitori străini care să ajute la valorificarea resurselor și la constituirea de piețe de desfacere mai atractive. Asia Centrală reprezintă, cel puțin în ultimul deceniu, unul din punctele majore în jurul cărora se învârt interesele geopolitice ale marilor puteri sau a celor în devenire, ca urmare a imenselor resurse disponibile din zonă. Deși în aria respectivă sunt localizate cinci state (Kazakistan, Turkmenistan, Tadjikistan, Turkmenistan și Kyrgyzstan), nu toate dispun de rezerve importante de gaze sau de petrol ori</p>	366	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>minerale la niveluri similare. Țările sărace, din acest punct de vedere, sunt Kyrgyzstan și Tadjikistan și de aceea în analiza următoare cele două state se vor bucura mai puțin de atenția noastră. Deși sunt, în aparență, țări bogate în resurse, inclusiv financiare, statele Asiei Centrale au numeroase probleme sociale, greu de rezolvat pe termen scurt, releșite, printre altele, din lipsa de experiență a guvernelor. În majoritatea țărilor nivelul de funcționare a guvernului este aproape de minimum, aproape exclusiv datorită corupției care face regimul incompetent, ineficient, împiedicând resursele să ajungă la populație. În Tadjikistan, de exemplu, poporul se află la limita de subzistență, având parte de o foarte mică susținere din partea guvernului.</p> <p>Sub acest aspect, infrastructura serviciilor sociale este deosebit de deficitară. De exemplu, serviciul de furnizare a electricității în Tadjikistan constituie o mare problemă, greu de rezolvat în condițiile actuale. Curentul electric este furnizat, iarna, doar o oră pe zi la orașe, la sate și în orașele mici numai o jumătate de oră, relativ puțin în capitală, datorită fricii guvernului de a intra în conflict cu populația de aici. În aceeași țară, educația și sistemul de sănătate se află în pragul colapsului. Profesorii părăsesc școala încă de la începutul anului pentru a merge în Rusia, g emigranți, principala cauză fiind salariile foarte mici, ce nu le pot asigura întreținerea, Șomajul se ridică la cote foarte înalte, iar mulți oameni care lucrează, totuși, în Tadjikistan, nu</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Cătălin Ibănescu, UNELE ASPECTE PRIVIND SITUAȚIA ECONOMICĂ-SOCIALĂ A ASIEI CENTRALE, în „Colocviu Strategic”, https://cssas.unap.ro/ro/pdf_publicati/cs01-13.pdf</p>	<p>Ianuarie 2013</p>	<p>locuiesc în această țară. Pagini 117-118. În același timp, U.E. este principalul sprijinitor al activității Centrului regional din Asia Centrală pentru protecția mediului (CAREC), cu sediul în Kazakhstan. Sistemul de irigații este foarte ineficient, după aprecierea Băncii Mondiale, care arată că aproape 80% din apa destinată irigațiilor terenurilor agricole se pierde pe drum. De aceea, țările aflate pe cursurile de apă în amonte (Kyrgyzstan și Tadjikistan) trebuie să ajungă la o înțelegere cu cele din aval (Kazakhstan, Turkmenistan și Uzbekistan), pentru folosirea apei la irigații, în special în cultura bumbacului, foarte răspândit în regiune. Până acum au fost puse în practică „Dialogurile Politice Naționale pentru Apă”; Asia Centrală, începând cu Kyrgyzstan în 2008, apoi Tadjikistan și Turkmenistan în 2009. Aceste dialoguri au dezvoltat „pachete politice” cu activități destinate urmării reformelor politice pentru managementul apei, cu speranța ajungerii la un consens în acest domeniu. Aflate la confluența unor importante rute comerciale și disponând de resurse minerale variate și bogate, în special petrol și gaze, țările Asiei Centrale se bucură de toate premisele realizării unei zone a prosperității și calmului social. Acest ideal este departe, însă, de realitate. Moștenirea unei subdezvoltări accentuate din timpul dominației sovietice, lipsa de experiență în conducerea unui stat independent a liderilor aflați la fruntea statelor, ca și interferența unor interese geopolitice ale marilor puteri globale sa a celor</p>	<p>256</p>	<p>Fără citare sursă</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://forum.vamist.ro/topic/1787-geopolitica/	septembrie 2008	<p>regionale au contribuit, din plin, la accentuarea problemelor economice și sociale interne. Unele dificultăți sunt generale, ce pot fi identificate în oricare arie din regiune, însă există și unele specifice fiecărei țări, rezolvarea lor căpătând dimensiuni internaționale sau naționale, după caz.</p> <p>Pagini 120-126.</p> <p>Dezintegrarea U.R.S.S.-ului a atras imediat atenția asupra Asiei Centrale și Caucaz, aici începând a se construi bretele de conducte, care o dată cu dezvoltarea lor modificat și orientările politice ale statelor în cauză (țările Caucazului: Georgia, Armenia, Azerbaidjan; țările Asiei Centrale: Kazakhstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kyrgyzstan, Tadjikistan). Puternicile interese americane în bazinul caspic datează de pe vremea U.R.S.S., astfel că principalele componente ale politicii de după 1991 ale S.U.A. au fost de a ajuta noile state să se dezvolte, să fie independente și să devină piețe libere. Problemele alimentărilor cu petrol ale țărilor occidentale au ținut stabilitatea marilor câmpuri petrolifere ale Orientului Mijlociu. Frica Occidentului că economiile lor ar putea îngheța în condițiile scumpirii petrolului, datorită instabilității marilor țări exportatoare, a dus la căutarea unor noi alternative și orientarea către alte spații bogate în resurse. În plus, S.U.A. au crezut și încă mai cred că extragerea resurselor naturale din regiune poate fi o alternativă de sursă de petrol și gaze naturale în acest timp când Sudul Asiei și Orientul Mijlociu au devenit din ce mai instabile</p>	2200	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>politic. S.U.A. caută să facă sigure aceste resurse pentru dezvoltarea companiilor americane, ca interese de afaceri și țările prietene. Pentru stabilitatea zonei Euroasiiei, Turcia devine astăzi cea mai implicată în regiune să ajute la independența noilor țări și multiplele rute de acces să fie dezvoltate pentru exportul resurselor din regiune. Cel mai important actor din punct de vedere geopolitic în zonă a devenit S.U.A., interesele acesteia nu se rezumă doar la interesele economice, ci și la cele de a se implica activ în democratizarea și stabilitatea zonei.</p> <p>Poziția S.U.A. a fost și este ca Rusia să nu poată avea monopolul conductelor și aceste conducte să nu treacă prin Iran, datorită situației politice din această țară. În vestul Caspicii a fost propusă conducta Baku, Tbilisi, Ceyhan (B.T.C.), unde deja există o mică conductă din Baku la Novorossiysk Rusia, port în nordul Mării Negre, numit Suspa. Intrarea intereselor S.U.A. în acest spațiu deranjează poziția Rusiei care în continuare vede regiunile Asia Centrală și Caucazul ca pe propria sa grădiniță și în continuare încearcă să aibă o poziție exclusivă.</p> <p>Găsirea unor coridoare energetice alternative pentru transportul energiei a întâmpinat probleme atât din partea Rusiei cât și datorită condițiilor geografice ale Caucazului. Construirea conductei B.T.C. a fost una dintre cele mai mari proiecte ingineresti din această decadă și cu certitudine una dintre cele mai mari din vestul Asiei după căderea U.R.S.S. Proiectul amintit a fost încă de la început un proiect pur economic, dar fără</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Roh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>a fi lipsit de implicații politice. Putemicul caracter politic al conduitei B.T.C. a fost natural, dând astfel un rol crucial în beneficiile pe care le poate aduce țărilor implicate.</p> <p>Începutul proiectului conduitei B.T.C. ca rută de transport a avut câteva rațiuni de ordin strategic, dar și social, urmărindu-se în principal găsirea unor alternative care favorizau țările de tranzit fără ca ele să fie supuse intervenției Rusiei și Iranului.</p> <p>Prin acest proiect s-a urmărit ocolirea țărilor cu cea mai mare influență din zonă, Rusia și Iranul și acest lucru a fost posibil poziției celor două țări caucaziene și nu în ultimul rând poziției Turciei de stat pivot pentru Caucaz și Asia Centrală. Pentru a evidenția rațiunile politico-economice, Georgia, Turcia și Statele Unite au acordat încă de la început o mare importanță în strategia lor externă. Implicațiile majore ale oleoductului B.T.C. au devenit un real catalizator pentru cooperarea strategică a noilor state din regiuni, caracterizându-se prin:</p> <p>într-un prim nivel și în practicarea termenilor, cooperarea a inclus relații mai bune între Georgia, Azerbaidjan și Turcia; Kazakhstanul obține venituri constante din acest proiect de mai mică intensități o vreme Turkmenistanul a avut beneficii importante din această cooperare;</p> <p>- Georgia și Azerbaidjanul stimulează cooperarea cu Kazakhstanul. Proiectul conduitei B.T.C. a forțat cooperarea între statele implicate în proiect, colaborând pe mai multe niveluri guvernamentale,</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>generând numeroase „căi de drum” între lideri, birocrați și oameni de afaceri din cele trei țări. Mai mult decât orice, condu ta B.T.C. a condus la crearea unui tandem între relațiile celor două state caucaziene Georgia și Azerbaidjan. Din datele geografice și politice, acest tandem poate duce la crearea unui coridor major de energie cu partenerii euroatlantici. Linia geoeconomică B.T.C. a reprezentat pentru țările care făceau obiectul proie tului o nouă cale de cooperare la nivel înalt și de dezvoltare a unor noi concepte în ceea ce privește posibilitățile geoeconomice ale acestei zone, cordonul B.T.C. ancorând Georgia și Azerbaidjanul de Europa de Sud-Est. Astfel securitatea acestor zone devine un fel de „sine qua non” pentru dezvoltarea economică a regiunilor. Un factor crucial în construirea adevăratei suveranități și independenței pentru aceste state constă în posibilitatea de a alege liber strategia politică de securitate și orientarea de securitate. Stabilitatea politică în Caucaz este încă fragilă și țările sunt vulnerabile în fața amenințărilor interne. Conflictul între Azerbaidjan și Armenia a rămas nerezolvat, iăsând Armenia în afara acestor proiecte majore regionale. Problema cea mai mare pe care a întâmpinat-o proiectul conductei B.T.C. a reprezentat-o conflictul din Nagorno-Karabah. Rezolvarea acestuia a fost și rămâne o l problemă de securitate regională de primă importanță, implicând părțile din conflict la un dialog către o cooperare regională viabilă. I Găsirea unui echilibru în zonă pare a fi destul de dificil.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Raporturile de putere au fost modificate în favoarea Armeniei, după cum reiese dintr-un raport al Dumei de Stat din Moscova, din anul 1999 guvernul rus a tot livrat armament Armeniei în valoare de aproximativ un miliard de dolari, ceea ce a dus la un dezechilibru major asupra balanței de putere din Caucaz. În acest sens ar trebui ca Azerbaidjanul să-și folosească resursele pentru a-și moderniza armata, aceasta ar duce la o restaurare a echilibrului balanței de putere. A doua întrebare concentrează legăturile implicațiilor în schimbarea balanței pentru negocieri. Din start vedem că balanța va crește poziția de negociere a Azerbaidjanului, care are o poziție relativ slăbită în urma armistițiului cu Armenia. Singura opțiune a Azerbaidjanului a rămas discutarea asupra problemelor teritoriilor sale la forurile internaționale și de a face presiuni pe lângă acestea pentru recunoașterea teritoriilor în dispută.</p> <p>Un alt aspect care trebuie luat în calcul, constă în faptul că izolarea Armeniei pe viitor, datorită creșterii puterii economice a Azerbaidjanului, ar putea duce la o redefinire a raporturilor de forțe. Resursele Azerbaidjanului și puternica dezvoltare de care se bucură, după opiniile unor specialiști ar duce la o înarmare a acestei țări și teritoriile azere ocupate să fie privite de la egal la egal, fără a mai avea vreun efect organizațiile internaționale, exact așa cum a procedat și Armenia.</p> <p>Creșterea în importanță a zonei Caucazului ca rută comercială, dar și noua graniță cu U.E. la Marea Neagră a Georgiei, face ca diferențele din Caucaz să se</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>discute la nivelul cel mai înalt. Impactul Europei în această zonă începe să se definească clar pe direcția gășirii unui consens, dar și marea atracție culturală și civilizațională este din ce în ce mai greu de stopat de către Rusia și Iran care s-au opus la toate proiectele din zonă.</p> <p>Schimbarea vectorilor geopolitici ai țărilor în discuție au dat bătăi de cap politicienilor ruși care au văzut în repetate rânduri că e foarte greu să se opună orientării vestice a celor două țări, Georgia devenind în particular ținta presiunii rusești.</p> <p>Controlul extragerii și exportul resurselor majore de energie din Bazinul Caspic a început practic la mijlocul anilor '90, însă transportarea hidrocarburilor spre piețele energetice ale lumii (în special Europa) a reprezentat un monopol al Federației Ruse. Însă rutele de transport rusești, mult prea îndepărtate de potențialii clienți, presupunea un efort uriaș (oleoducte și transport feroviar) și costuri pe măsură, care aduceau beneficii minore producătorilor (statele caspice) în urma desfacerii produselor petrolier pe piața mondială, via Rusia.</p> <p>O altă potențială soluție de transport o reprezintă calea spre sud, prin sistemul de conducte iranian, însă radicalizarea regimului de la Teheran din ultimele decenii și relațiile tensionate dintre Iran și majoritatea potențialilor clienți fac acest lucru imposibil.</p> <p>Cea de-a treia opțiune de transport a hidrocarburilor din regiunea caspică este reprezentată de conceptul american al conductelor multiple, pe axa Est-Vest, menit</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>să prevină orice factor de monopol asupra exportului cu energie Caspică.</p> <p>Gradual devine aparent că se încearcă evitarea unui monopol, astfel să nu existe nici o țară ori sistem de conducte care să acapareze tot volumul de petrol, care va fi exportat din bazinul Caspic. Nu există justificări tehnice ori politice pentru continuarea rulării petrolului pe teritoriul Rusiei și devine din ce în ce mai clar că opțiunea coridorului caucazian este cea mai fiabilă cale de transport a petrolului în siguranță către piețele vestice.</p> <p>Ruta iraniană a fost considerată cea mai economică și percepția generală a fostei politice aplicate de S.U.A. pentru Iran și sancțiunile regimului au obstacole majore pentru această opțiune. Ruta iraniană este scurtă dar facilitățile transportului au nevoie de finanțare pentru modernizarea infrastructurii. Așadar, la o analiză sumară a posibilităților de transport ale hidrocarburilor din zona caspică, se pare că oleoductul B.T.C. reprezintă soluția cea mai avantajoasă pentru statele caspice.</p> <p>Un alt obstacol în dezvoltarea programelor de transport caucaziene este prezența de însuși statutul Mării Caspice. Litoralul și platforma continentală ale Mării Caspice au încă un statut ambiguu, toate țările riverane (Iran, Rusia, Kazakhstan, Turkmenistan și Azerbaidjan) disputându-și partea leului din acest spațiu. Totuși, acest lucru nu a fost o piedică pentru derularea proiectului conductei B.T.C., finalizat în mai 2006. Construirea conductei petroliere Baku-Tbilisi-Ceyhan (în</p>		

doby

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>valoare de 2,9 miliarde \$), care va transporta petrolul din Marea Caspică spre piețele lumii, a fost lansată oficial pe 18 septembrie 2002. Conducta începe la câțiva km sud de Baku, capitala Azerbaidjanului și trece prin teritoriul Georgiei până la portul turc Ceyhan, de la Marea Mediterană.</p> <p>Realizarea conductei a fost efectuată de un consorțiu de companii petroliere, în frunte cu British Petroleum (B.P.), care deține o cotă de participare de 32,6% , la care se adaugă companiile Statoil (Norvegia), Unocal (S.U.A.), TPAO (Turcia), Itochu (Japonia), TotalFinaElf (Franța), ENI (Italia), SOC AR (Azerbaidjan) și Delta Hess (Arabia Saudită).</p> <p>Conducta are o lungime de 1737 km și o capacitate de transport de 1 milion de barili pe zi, la un cost de transport de aprox. 3,2 \$/ baril. La lansarea construcției conductei au fost prezenți președinții Georgiei, Turciei și Azerbaidjanului, alături de Secretarul pentru Energie al S.U.A., Spencer Abraham, venit pentru a demonstra sprijinul puternic acordat acestui proiect de către Statele Unite. În acest context, Spencer Abraham a declarat: „acest proiect este una din cele mai importante surse de energie din punctul de vedere al S.U.A., cât și al statelor din zonă.”</p> <p>Marea Caspică este estimată că deține a treia mare rezervă de petrol și gaze din lume, din care o mare parte nu a fost încă prospectată. Prima dată proiectul a fost propus cu 8 ani în urmă, însă a fost întârziat de argumentele cu privire la rentabilitatea financiară a conductei. Pe lângă ruta Baku-Tbilisi-Ceyhan, au mai</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>existat încă două propuneri, pe distanțe mai mici și cu costuri mai reduse, care însă nu au fost acceptate de către S.U.A. din considerente politice. Oficialii americani au preferat o rută care ar mai săbi din supremația Rusiei asupra rețelei regionale de conducte și ar exclude Iranul.</p> <p>Experții ruși au admis faptul că realizarea oleoductului B.T.C. poate veni în conflict cu interesele Rusiei în regiune. Politicienii ruși au avut ideea de a restaura imperiul vechi. Forma modernă care s-a manifestat în conceptul numit „imperiul liberal” se baza pe extinderea influenței economice și pentru început a fost propusă restaurarea controlului economic asupra întregului spațiu post-sovietic, deci și asupra regiunii caspice. Așa cum era de așteptat, partenerii strategici ai Rusiei în regiune (Iranul și Armenia) s-au opus realizării proiectului coridorului energetic între Caucaz și Occidenți și nu doresc extinderea acestuia spre Asia Centrală. Armenia nu dorește întărirea poziție Azerbaidjanului în regiune care ar putea avea ca efect o soluționare a conflictului din Nagorno-Karabakh în favoarea acestuia din urmă. Iranului îi displace întărirea pozițiile; Occidentului și mai ales ale S.U.A. în regiune, cu care este în conflict de mai bine de 3 decenii.</p> <p>Rusia privește oleoductul B.T.C. ca stând în spatele S.U.A., această proiect anima descreșterea economică și influența politică a Kremlinului în Caucaz și sparge monopolul rusesc asupra petrolului și gazelor naturale pe cele mai importante rute. Oamenii politici, cercetătorii și econo-miștii ruși au clasat conducta B.T.C. ca fiind un</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://forum.vamist.ro/topic/1787-geopolitica/	Septembrie 2008	<p>proiect neviabil, referindu-se doar la poziția geostrategică pentru construirea ei. Iranului a fost agresiv și s-a opus încă de la început construcției conductei. Teheranul reclamă nerezolvarea statutului teritorial al Mării Caspice și s-a arătat nemulțumit de faptul că firmele iraniene au fost excluse din „contractul secolului” sub presiunile puternice ale S.U.A. Iranul privește cu îngrijorare Azerbaidjanul, care continuă să se dezvolte economic, politic și eventual militar și se teme ca o eventuală explozie economică a statului azer să nu producă o mișcare secesionistă în provinciile sale din nord, dominate de etnici azeri, care ar putea aspira la crearea Azerbaidjanului Mare. Totodată politicile conductei B.T.C, care asigură prosperitatea Azerbaidjanului, îngrădesc interesele economice ale Iranului în zona caspică. Azerbaidjanul a făcut progrese în relațiile sale externe și este susținut cu fermități de către țările din U.E. și de S.U.A. îmbunătățirea relațiilor sale cu Turcia și Georgia a făcut posibilă în ultima vreme creșterea prezenței U.E. și a S.U.A în regiunea caspică.</p> <p>Pagini 136-142.</p> <p>După căderea U.R.S.S., moștenitoarea acesteia, Rusia, a încercat un nou tip de strategie în relația cu fostele state membre care renunțau pe rând la a se mai identifica; fosta U.R.S.S., găsindu-și propria identitate. Astfel se deschidea o nouă eră geopolitică în raporturile dintre centru și periferia centrifugă. Noua strategie a Rusiei urmărea cuprinderea statelor centrifuge în spații geoeconomice și geopolitice integrate propriu» model.</p>	2029	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Formularea unei politici coerente a Moscovei, în ceea ce privește fostele statei Uniunii Sovietice, a suferit multiple convulsii găsindu-se către finele anului 1992 soluții unei Comunități de State Independente. Au existat mai multe proiecte pentru definirea viitorului Rusiei cât și al noilor state independente. Spre exemplificare vom prezenta doar două: proiectul liberal/prooccidental și proiectul sovieto-țarist. Primul prevede ștergerea treptată a particularităților naționale ale rușilor în era cosmopolită, al doilea se grăbește să renască națiunea și statul sub acele forme și structuri istorice care i-au condus pe ruși la eșec. Reformatorii/ liberalii radicali sunt proooci dentali, iar al doilea proiect este al opoziției naționale patriotice față de reformele libera lilor; această opoziție este roz-albă adică este compusă și din comuniști și din adepți ai formelor statale pravoslavnice - monarhiste/ țariste. Proiectul Rus pentru spațiul Caucazian era acela de a-1 menține în afara sferelor de influență al statelor emergente regiunii și a putenicilor blocuri geopolitice cu interes în zonă. Rusia a avut dificultăți în a înțelege termenii de raportare asupra Caucazului, lucru care a făcut ca regiunea să nu fie multă vreme în controlul ei. Sub mandatele pri-; inilor președinți a menținut cu greu influența asupra regiunii, aceasta rezumându-se doar sub aspect militar și asupra resurselor economice. Moscova a privit Caucazul ca pe o regiune din vecinătatea apropiată, iar politicile acesteia au fost de rezistență energetică. Politica vecinătății apropiate era</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>de reintegrare a acestui spațiu „într- o formă de Uniune economică, politică și militară a țărilor ce au lacut parte din U.R.S.S. Așa a luat naștere bătălia geopolitică asupra Transcaucaziei determinată în cea mai mare măsură de descoperirea resurselor energetice și de factorul rusesc care tinde către o monopolizare a acestora în cadrul unor programe politice virulente. Cazanul politic transcaucazian este agitat de depozite semnificative de petrol în Bazinul Mării Caspice. Centrul rezultatelor competiției intereselor naționale și internaționale ce caracterizează regiunile politice în cauză e acela al Rusiei. Caracteristicile Caucazului nu sunt niște necunoscute pentru Rusia, aceasta a menținut prin politicile sale o anumită stare de insecuritate în zonă. Marile temeri ale Rusiei în ceea ce privește zona de nord a Caucazului sunt acelea ale radicalizării fundamentalismului religios islamic. Radicalizarea islamică a fost obiectivată prin declanșarea celor două războaie ceceno-ruse. Obiectivele nu au fost atinse de către Rusia, strategiile politice ale acesteia în regiune au dus la o și mai mare radicalizare islamică pentru prevenirea federalizării regiunii.</p> <p>Situațiile critice create de cele două războaie în Cecenia au afectat grav relațiile dintre Rusia și țările caucaziene, în special Georgia, care a acordat sprijin și asistență cecenilor refugiați și a refuzat categoric pretențiile Rusiei de a se implica activ în conflict de partea sa. Să ne uităm și la ultimele atentate de la Boston din aprilie 2013 -se pare că cei doi frați teroriști au fost inițiați în</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Redy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>operațiuni diversioniste în Georgia. In contrast, relațiile dintre Rusia și Azerbaidjan au crescut de-a lungul timpului. Rusia inițial prin președintele (un veteran al KGB), a putut ține aproape Azerbaidjanul, dar în schimb el a orientat țara spre vest. Ca rezultat, relațiile în perioada următoare au devenit mai tensionate, dar președintele Vladimir Puțin a fost mult mai pragmatic, oferind cooperarea economică și de securitate . O relație specială s-a dezvoltat între Rusia și Armenia datorită izolării pe plan politic și a conflictului din Nagomo-Karabah. Armenia a găsit în relația cu Rusia un aliat pe plan politic și militar, aceasta din urmă oferindu-i asistență. Proiectele geoco-nomice au scos din harta transportului resurselor Armenia, care era din punct de vederi geografic mai atractivă decât vecina ei din nord, Georgia. Izolarea pe plan internațional ia Armeniei s-a datorat faptului că două țări turcice înconjoară țara: pe de o parte Turcia cu puterea ei militară de care Armenia se teme și pe cealaltă parte Azerbaidjanul care crește în forță. Armenia astfel a fost exclusă din coridorul energetic fiind lovită economia națională, lipsind-o de avantajele pe care putea să i le ofere marea piață a Turciei. Din punct de vedere geostrategic pentru blocul geopolitic occidental, în special S.U.A., Azerbaidjanul este mult mai atractiv datorită accesului la Marea Caspică în detrimentul Armeniei. Rusia a găsit în relațiile cu Armenia singurul aliat din Caucaz și datorită faptului că această țară este creștină și reprezentă din punctul de vedere al Rusiei un avanpost la granița N.A.T.O.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Referitor la modelul de integrare rusec, care se opunea modelului S.U.A., N.A.T.O. și U.E., Rusia a dorit și a întreținut o situație de conflict în Sudul Caucazului, în Nagorno Karabah implicându-se de partea Armeniei. Ca o consecință a celor de mai sus Rusia era conștientă că zona re-prezintă o cheie de intrare a marilor piețe economia în Asia Centrală, blocând o perioadă schimbarea vectorilor geopolitici ai Georgiei și Azerbaidjan-ului.</p> <p>Atracția economică și culturală a celor două țări către Vest a fost stimulată și de faptul că Rusia, prin modelul ei geopolitic și geoeconomic (C.S.I.) nu a putut gestiona conflictele din Nordul și Sudul Caucazului, acestea făcându-se în detrimentul Armeniei și Azerbaidjanului.</p> <p>Geografia Rusiei presează fizic pe cele două țări astfel că neconcordanțele politice dintre Rusia și Georgia au făcut ca Georgia să se îndrepte cultural și economic către Vest prin faptul că își trage rădăcinile culturale din Europa.</p> <p>Situația Azerbaidjanului este asemănătoare Georgiei care în ultimii ani și-a schimbat axa geopolitică către Vest și Sud regăsindu-și identitatea în neamurile turcice.</p> <p>Reacția Rusiei, așa cum reiese din materialele publice din zonă (declarațiile lui Vladimir Puțin), a făcut din Georgia o țintă a presiunilor politice și energetice. Dacă factorul politic georgian poate convinge în legătură cu schimbarea politicii, este prea devreme de a se putea spune despre o reapropierea dintre cele două capitale Tbilisi și Moscova. Aceasta mai ales după ultimul conflict militar ruso-georgian din 2009.</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Handwritten signature

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Rusia a oferit cetățenia sa rezidenților din Abhazia și Osetia de Sud, controlată de partea georgiană a granițelor regiunii secesioniste. Rusia menține legături comerciale și de transport cu Abhazia și Osetia de Sud fără a raporta Georgiei, încurajând transferuri unilaterale între cele două țări. Moscova a negat angajamentele de a închide cele trei baze militare din Georgia; în schimb se pare că le menține pentru o perioadă nedeterminată.</p> <p>Atât Rusia cât și țările din Caucazul de Sud luptă să redefinască relațiile dintre ele, iar una din problemele acestei zone o reprezintă C.S.I., care nu este decât o umbrelă de securitate sub patronajul Moscovei. Interesul S.U.A. pentru această regiune poate fi definit prin jocul strategic pe care aceasta îl face de a închide politicile de monopol ale Rusiei și acapararea resurselor din arealul Marii Caspice și Asia Centrală. încă din perioada Războiului Rece bătălia strategică a celor doi poli, S.U.A. și U.R.S.S., s-a realizat pe granița de Nord și de Est a Turciei. Turcia a reprezentat pentru S.U.A. și N.A.T.O. statul pivot, avangarda intereselor occidentale din inima U.R.S.S.-ului. În prezent Turcia a devenit punctul de trecere către spațiul caucaziano-caspic. Schimbarea vectorilor pe care au realizat-o Georgia și Azerbaidjanul se înscrie în noul program politic al S.U.A. și NATO, de a crea un parteneriat politic cu acestea. însă poziția S.U.A. este plină de nuanțe, de contradicții. Pe plan strategic, ea susține deschis Azerbaidjanul, pentru a avea control asupra zonei Caspice, dar și a viitoarelor oleoducte ale regiunii. S.U.A. a susținut</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Azerbaidjanul în demersul de a intra în cadrul Parteneriatului de pace al N.A.T.O. Această situație îi oferă S.U.A. posibilitatea de a zădărnici refacerea influenței ruse în regiune, grav afectată de căderea U.R.S.S., pozițio-nându-și aici mijloace politice și militare capabile să contreze Rusia și Iranul, dar și perspectiva de a utiliza Caucazul ca avanpost din care să supravegheze flancul septentrional al Orientului Mijlociu.</p> <p>Astfel, Comunitatea Euroatlantică vede regiunea Caucazului ca o regiune pivoți dezvoltarea viitoarelor interese, aceasta reducând practic distanțele dintre marile piețe asiatice și cea europeană având un rol economic major, dar și unul militar, de luptă împotriva terorismului din Afganistan. Ambele țări s-au angajat activ în lupta împotriva terorismului asigurând calea și flancul nordic spre Asia Centrală. Cele mai puternice interese în zonă sunt cele de tip economic, aici intră axa Est-Vest alcătuită din Azerbaidjan, Georgia și Turcia, ele asigură transportul dinspre țările Asiei Centrale către marea piață euroatlantică. Interesele S.U.A. nu se rezumă numai la pozițiile strategice ale acestor țări și ale resurselor lor, ci a încurajat proiecte investiționale prin marile companii. Cel mai bun exemplu este dat de marele proiect T.R.A.C.E.C.A. (Coridorul De Transport Eurocaucazian), care prevede construirea de căi ferate, porturi, aeroporturi pe axa Est-Vest. Concurența acestei axe strategice este dată de axa Nord-Sud care are în componență Armenia, Iran și Rusia, puternic susținută de către ultima.</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Rdy

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>S.U.A. a încercat să minimizeze prezența Rusiei încurajând țările din regiune la propriile lor acte, dar Rusia nu poate abandona dorințele de a menține monopolul transportului caspic de resurse și bunuri în Europa și din aceste rațiuni s-a opus proiectelor acestor țări. Succesele proiectelor din Caucaz pot fi garantate de sfârșitul monopolului asupra economiei caucaziene și politicele lor .</p> <p>Autoritățile politice americane au susținut de fiecare dată că politicile lor în regiunea caspică nu au vizat niciodată înlocuirea monopolului geopolitic și economic sovietic cu cel american. Cu toate acestea, Iranul și mai ales urmașii U.R.S.S., Federații: Rusă, le-au receptat ca având o puternică orientare monopolistă și au reacționat ca atare</p> <p>Până la jumătatea anilor '90 S.U.A. nu a avut un program politic coerent pentru Caucaz, în primul rând din lipsa familiarității cu problemele specifice ale regiunii și în al doilea rând pentru că eforturile sale până atunci se concentraseră asupra Turciei, ca avanpost prooccidental la granița cu U.R.S.S. însă în ultimii 15 ani viziunea S.U.A. asupra Caucazului s-a modificat radical. S.U.A. au început să acorde o importanță sporită zonei Caucazului, oferind statelor de aici sprijin și asistență. Noua politică a S.U.A. privind zona caucaziană este concepută având în vedere trei mari linii de acțiune: petrolul din subsolul caucazian, democrația și stabilitatea politică a regiunii. Importanța exploatarea bogatelor rezerve de hidrocarburi din Caucaz a crescut pe fondul escaladării conflictelor</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>din Orientul Mijlociu și a erodării influenței americane în regiune. Așadar, pentru un acces eficient la aceste rezerve, politica S.U.A. vizează democratizarea regiunii prin impunerea propriului sistem democratic, ceea ce, teoretic, ar conferi stabilitate politică regiunii. Acțiunile S.U.A. în regiune au căpătat astfel un caracter proactiv pe principiul că stabilitatea politică va genera stabilitate economică și o mai rapidă dezvoltare a potențialului economic al regiunii, bineînțeles sub asistență americană.</p> <p>Astfel, Washingtonul a adoptat o strategie mai largă în ceea ce privește politica sa externă care vizează Caucazul cu câteva obiective clare. În acest sens, S.U.A. a sprijinit în primul rând construirea a numeroase oleoducte caspiene pe coridorul energetic est -vest, pentru a asigura o mai puternică independență și prosperitate în noile state caspice, sprijinind cooperarea regională, mărind securitatea energetică prin libera curgere a petrolului caspian spre piețele lumii și creșterea oportunităților de investiție a companiilor S.U.A. și a altor state. Propunerea pentru construirea oleoductului B.T.C. și Shah Deniz (conductă de gaz) va sparge monopolul rusesc asupra rutelor de transport în afara Mării Caspice. De fapt, S.U.A. mențin o politică nu antirusească, ci antimonopolistă.</p> <p>În al doilea rând, S.U.A. vizează promovarea valorilor democratice politice și economice prin implicarea Agenției Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională și prin inițierea unor programe de suport economic sub</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
http://forum.vamist.ro/topic/1787-geopolitica/	Septembrie 2008	<p>patronajul Freedom Suport Act, în al treilea rând, S.U.A. au început să se implice din ce în ce mai activ începând cu a două jumătate a deceniului al noulea în efortul de soluționare al conflictelor regionale, în special cel dintre Armenia și Azerbaidjan, privind regiunea Nagomo- Kara-bal în acest ultim demers se pare că acțiunea S.U.A. nu a dat rezultatele scontate de ofițeria de la Washington, cel puțin pe termen scurt. Un prim rezultat al politicii americane în regiune este însă faptul că majoritatea liderilor statelor caucaziene mențin relații strânse cu S.U.A. și își bazează suveranitate independența și legitimitatea națională pe acest parteneriat.</p> <p>Pagini 150-152.</p> <p>Până nu demult, regiunea Caspică reprezenta pentru NATO, din punct geostrategic, granița vestică a Asiei, aflată sub direct control al U.R.S.S.-ului. Chiar și după căderea comunismului, arealul nu a reprezentat o prioritate pentru politica NATO, centrata pe stabilizarea Europei de Est și de Sud-Est. Abia spre sfârșitul anilor '90, când granita NATO la Marea Neagră se extinde, prin aderarea statelor foste comuniste din Europa Sud-Est, interesul Alianței Nord-Atlantice pentru regiunea caspică începe să crească.</p> <p>La acest proces au contribuit câțiva factori foarte importanți. În primul rând, viața de putere, generată de succesiunea fostei U.R.S.S. și haosul politic din Federația Rusă în primele ani ai deceniului nouă, au determinat proaspetele republici caucaziano-caspice să se reorienteze spre un nou pol de putere politică și</p>	855	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>militară, reprezentat de S.U.A. și de N.A.T.O. În al doilea rând, rezervele de hidrocarburi din regiune începuseră să atragă atenția țărilor occidentale, mai consumatori energetici, care doreau să iasă de sub hegemonia energetică a Rusiei (principalul furnizor de hidrocarburi pentru Europa Central Totodată, câteva state din regiunea caspică și-au manifestat la nivel oficial dorința de a adera la N.A.T.O. (Georgia și Azerbaidjan).</p> <p>Dar rolul cel mai important în conturarea unei politici NATO în ceea ce privește statele din zona caspică l-au jucat evenimentele din 09.11.2001 și implicațiile acestora pe plan geostrategic și militar (constituirea alianței multinaționale împotriva terorismului internațional, în frunte cu S.U.A. și statele membre N.A.T.O. și consecința- războaiele din Afganistan și Iraq).</p> <p>Regiunea caucaziano- caspică prezintă un potențial strategic deloc de neglijat în ceea ce privește operațiunile militare din Orientul Mijlociu (trecute/ în curs de desfășurare/ viitoare) ale coaliției antiteroriste, pe care N.A.T.O. nu putea să le treacăci vederea. În aceste condiții, N.A.T.O. a început să-și contureze o politică coerentă în ceea ce privește statele caspice, care vine în continuarea strategiei politico-economice a S.U.A. în regiune.</p> <p>În primul rând, NATO vizează în regiune consolidarea unor regimuri politice democratice și stabile, capabile să susțină militar și logistic eforturile N.A.T.O. în războiul</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>împotriva terorismului. Pentru realizarea acestui deziderat, Alianța trebuie să se asigure că statele din regiune sunt libere de orice presiune militară externă (reprezentată în acest caz de bazele militare rusești din regiune, care trebuiau să fie dezafectate de ceva vreme, dar care sunt încă active în regiune). Totodată NATO trebuie să se implice și în rezolvarea unor conflicte înghețate din regiune (Nagorno-Karabakh, Abhazia, Osetia de Sud), pentru a se contura granițe statale stabile și sigure. Un prim pas este asistența pe care NATO o oferă statelor care și-au depus oficial candidatura pentru intrarea în Alianța Atlanticului de Nord (Georgia, în noiembrie 2002, iar Azerbaidjanul în aprilie 2003), dar și implicarea acestora din urmă în acțiunile militare ale Alianței în războiul împotriva terorismului internațional. De asemenea, politica NATO vizează și convingerea Armeniei de a-și orienta politica externă spre Occident, în detrimentul orientării pro-ruse și iranienne.</p> <p>Interesele Iranului la Marea Caspică au fost deranjate dintotdeauna de planul rusesc. În trecut, Rusia și Iran au deținut controlul asupra Mării Caspice și Caucazului și nu au reușit niciodată să obțină o situație de condominiu, alianțele dintre cei doi nu au rezistat niciodată. În perioada sovietică Marea Caspică devine lac rusesc, astfel că toată granița de nord-est din regiunea Afganistan până la granița de nord-vest cu regiunea Armenia, Iranul se conturază cu presiunea fizică a U.R.S.S. pe toată granița sa de nord. După colapsul U.R.S.S., granița Mării Caspice a fost</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>divizată între Iran și Federația Rusă, dar după independența unor state, au fost adăugate trei frontiere maritime -Azerbaidjan, Kazakhstan și Turkmenistan - democrațiile și frontiera devenind serios afectate. Iran a pus ochii pe câmpurile de petrol ale Azerbaidjanului, care sunt încă în dispută . Noile granițe de nord ale Iranului, după 1991, i-au dat posibilitatea să se implice mai activ în politica statelor foste soviete, mai ales în privința frontierelor maritime ale Mării Caspice.După părerea specialiștilor trei principii au caracterizat Iranul referitor la politici sa externă în ceea ce privește Caucazul:</p> <p>apropierea graduală față de Armenia în conflictul dintre Armenia și Azerbaidjan; în ciuda diferendelor dintre Iran și Rusia, dezvoltarea unui parteneriat strategic între cele două țări; dorința de a influența dezvoltarea resurselor de gaz și petrol din Caspică prin evitarea influenței Turciei asupra conductelor de petrol și rutelor acestora . Iranul a dorit, de altfel, să impună viziunea sa politică asupra Azerbaidjanului; ceea ce privește minoritatea azeră din Iran, care se ridică la aproximativ 20 de milioane de azeri, temându-se de creșterea naționalismului și separarea acestora . Teheranul a încercat să speculeze orientările separatiste ale minorităților, folosindu-se de atragerea acestora în implicarea religioasă și a militat pentru un Azerbaidjan puternic, ce a dus la atragerea multor azeri de către regimul clerical, cel puțin teoretic. Relațiile dintre Iran și Azerbaidjan s-au rupt în 1992, grăbind astfel apropierea Iranului de Armenia. Relațiile</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

Rab

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ileana RACHERU, <i>Afganistan: mize geopolitice - Problema afgană a Rusiei și alianța cu americanii</i> , https://www.revista22.ro/afganist-an-mize-geopolitice--problema-afgana-a-rusiei-si-alia...	2009	<p>dintre cele două state au rămas reci, deoarece Iranul a ajutat Armenia în conflictul din Nagomo-Karabh. O dată cu intrarea intereselor europene și atlantice în regiunea caucaziano-caspică, Iranul a ripostat prin găsirea a cât mai multor legături cu Rusia și satelitul său, Armenia. Ele doresc păstrarea status quo-ului în Caucaz și respingerea intereselor Turciei,</p> <p>S.U.A. și U.E. și reorientarea arealului pe axa nord-sud.</p> <p>Pagini 154-157.</p> <p>Până în 2001, Rusia a fost cel mai important actor în geopolitica Asiei Centrale. Trupele sale erau prezente în Tadjikistan, resursele energetice ale fostelor republici sovietice erau exportate prin tranzitarea teritoriului său. Cu excepția unor încercări timide ale Chinei și ale statelor UE de a-și afirma prezența în Asia Centrală, Moscova, deși un actor slab, era singura putere care conta în această regiune. Lideri politici au ajuns foști aparatcici care au creat regimuri autoritare și corupte, rămânând aliați fideli ai Kremlinului în lipsa unei alternative occidentale.</p> <p>Geopolitica Asiei Centrale însemna pentru Kremlin câștiguri absolute, iar interesele majore ale Rusiei nu se limitau la resursele energetice, ci vizau însăși securitatea Federației, care, la fel ca și cea a regimurilor din Asia Centrală, era amenințată de mișcărilor islamice susținute de talibanii de la Kabul.</p>	915	Fără citare sursă, articol copiat

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Moscova încercase, prin crearea Organizației de Cooperare de la Shanghai, ca „forum pentru demilitarizarea granițelor și promovarea comerțului, în cadrul unei structuri regionale de securitate pentru a conduce la acțiuni antiteroriste comune”, și prin solicitarea de a „crea o forță de intervenție rapidă pentru combaterea terorismului în Afganistan”, formulată la Summit-ul CSI din aprilie 2000, să limiteze acțiunile extremismului islamic.</p> <p>Rusia experimentase în interiorul propriilor granițe violența activismului islamic prin războiul din Cecenia. În 1999 MIU (Mișcarea Islamică din Uzbekistan), care se presupune că avea legături cu Al Qaeda, încercase să-l înlăture de la putere pe Islam Karimov, președintele Uzbekistanului. Același grup terorist avusese o incursiune în Kirgiztan, în 2000, cu scopul de a stabili un califat islamic. În plus, Afganistanul a fost singurul stat din lume care a recunoscut independența Ceceniei. Terenii în care pare să fi gândit leadership-ul de la Moscova problema afgană, în septembrie 2001, au fost câștigurile relative: alegem varianta care corespunde cel mai bine intereselor noastre, chiar dacă aceasta nu înseamnă câștigul maxim.</p> <p>În noiembrie 2001, Vladimir Putin a anunțat ca prioritate a mandatului său refacerea economică, care</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>presupunerea integrarea Rusiei în sistemul economic global. Participarea economiei rusești la fluxurile economice internaționale era condiționată de calitatea de membru în OMC (Organizația Mondială a Comerțului), iar SUA reprezentau un partener cheie și un susținător important pentru atingerea acestui obiectiv. Tot în 2001, Putin a recunoscut că „sistemul de apărare al Rusiei este arhaic și incapabil să facă față amenințărilor militare și politice”, ceea ce sugerează că Moscova nu-și putea permite să intervină militar în afara granițelor. În acest context, atacurile de la 11 septembrie au transformat Al Qaeda și regimul taliban într-o amenințare și mai mare la adresa Rusiei, care era o țintă mult mai vulnerabilă în comparație cu SUA.</p> <p>Câștigurile relative ale Moscovei de pe urma alăturării alianței antiteroriste au fost securitatea teritoriului său, a fostelor republici sovietice din Asia Centrală (asigurată de americani) și posibilitatea de a-și concentra atenția și resursele către refacerea economiei. Compromisul a fost prezența militară a americanilor în „străinătatea apropiată”, pentru că Putin și Bush au creat, după 11 septembrie 2001, „incredibila alianță Rusia–Statele Unite”.</p> <p>Parteneriatul Rusia–SUA a fost de scurtă durată. În 2002, Ghenadi Selezniov, purtătorul de cuvânt al Dumei, a anunțat că „Rusia nu va susține prezența</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>permanență a bazelor militare americane în Asia Centrală".</p> <p>Pe fondul creșterii prețului petrolului, Rusia a devenit ceea ce analiștii au numit „petrostat”, cu aspirații de a-și recăpăta statutul de mare putere în politica internațională și implicat pe cel de putere regională activă în spațiul ex-sovietic.</p> <p>Problema afgană a activat rivalitatea Rusia-SUA în Asia Centrală, precum și divergențele dintre Moscova și liderii politici ai fostelor republici sovietice, care au încercat să înlocuiască partenerul rus inkomod cu cel american. SUA au inițiat, după 11 septembrie 2001, parteneriate cu regimurile din Asia Centrală, iar Kirgizstanul, Uzbekistanul, Tadjikistanul, Turkmenistanul au permis Washingtonului să folosească bazele aeriene și să mențină trupe pe teritoriul acestora. George Bush a semnat, în 2002, un acord de parteneriat cu „dictatorul din Uzbekistan”, după cum era numit de presă președintele uzbec Islam Karimov.</p> <p>Poziția strategică „perfectă” a Uzbekistanului pentru atacul împotriva Afganistanului a făcut ca SUA să renunțe la numeroasele critici cu privire la nerespectarea drepturilor omului de către regimul de la Tașkent. Pentru Uzbekistan, la fel ca și pentru celelalte republici din Asia Centrală, avantajele cooperării cu SUA însemnau securitate, capacitatea de a rezista</p>		

CONFORM CU ORIGINALUL

dd

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Moscovei, eliminarea de către coaliția antiteroristă a fundamentalismului islamic și ajutoare financiare americane însemnate (în 2002, Washingtonul a acordat Tașkentului sprijin în valoare de 300 de milioane de dolari, în comparație cu 85 milioane în 2001).</p> <p>Jocul liderilor politici locali a fost unul al balansului între cele două puteri și a ținut cont de atractivitatea ofertei. Președintele Kirgîzistanului, Kurmanbek Bakiev, a acceptat ca SUA să folosească baza militară de la Manas până în februarie 2009, când Washingtonul nu a mai cedat șantajului de a mări subvențiile acordate pentru folosirea acestei baze și presiunii explicite a Moscovei, care a oferit un împrumut în schimbul închiderii amplasamentelor americane.</p> <p>Moscova nu s-a putut însă opune acceptării de către Uzbekistan și Kazahstan, în martie 2009, a unor noi acorduri cu SUA pentru aprovizionarea soldaților din Afganistan, ceea ce sugerează ineficiența politicii hard a acesteia în relațiile cu Washingtonul, cel puțin în privința Asiei Centrale. Washingtonul a reluat cooperarea cu Islam Karimov, întreruptă în 2005 pe fondul criticilor adresate de SUA pentru reprimarea violentă a manifestației de la Andijan. Viabilitatea parteneriatului cu Uzbekistanul este îndoielnică, din perspectiva raportului redactat de SUA în 2008 cu privire la respectarea drepturilor omului, care nu indică progrese</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>https://adevarul.ro/international/in-lume/shanghai-6-alternativa-asiatica-natot-1_50b9facb7c42d5a663adb019/index.html</p>	<p>Aprilie 2008</p>	<p>pentru regimul de la Taşkent. În această situație, competiția ruso-americană din Asia Centrală are un rezultat nedecis.</p> <p>Pagini 199-201.</p> <p>.....sprijinită aspirația Teheranului de a intra în clubul marilor puteri asiatice. Cu un an în urmă și alte personalități politice regionale au salutat dorința Iranului, apreciind că nu vor fi afectate "relațiile cu alte organizații regionale și internaționale".</p> <p>Prin aderarea Iranului la S.C.O., președintele Mahmoud Ahmadijad vrea să-și scoată țara din izolare și să irite mai mult Washingtonul. Analizii ruși sunt de părere că accederea Iranului în rândul Organizației de Cooperare de la Shanghai ar fi "o mișcare înțeleaptă", care ar asigura practic "supraviețuirea politică și economică" a unei țări din ce în ce mai izolate pe plan internațional. "Dacă cererea îi va fi acceptată, Iranul va face rost de parteneri legitimi, printre care se numără doi jucători importanți pe scena mondială - Rusia și China". Totodată, acest statut i-ar oferi și o oarecare protecție față de amenințările S.U.A. și ale aliaților lor, în special Israelul.</p> <p>Majoritatea analiștilor consideră însă că este puțin probabil ca Iranul să devină membru al Organizației zonale în viitorul apropiat. Chiar dacă Moscova și Beijingul au sprijinit întotdeauna Teheranul la Națiunile Unite, experții nu cred că cele două puteri a risca "o confruntare deschisă" a Organizației de Cooperare de la Shanghai cu Washingtonul și</p>	<p>599</p>	<p>Fără citare sursă</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Bruxelles-ul.</p> <p>"China și Rusia vor încerca să prevină transformarea Organizației într-o organizație antioccidentală și antiamericană", se susține în mediul academic European, Cele două țări se tem că primirea Iranului ar putea duce "la izbucnirea unor conflicte și confruntări între Est și Vest".</p> <p>Pe de altă parte, atât China, cât și Rusia au interese comerciale majore în Iran. Gigantul asiatic are nevoie de resursele energetice ale Teheranului. În plus Iranul este o piață de desfacere importantă pentru armamentul chinezesc și pentru altele produse. Iar Moscova speră să vândă mai multe arme și energie nucleară guvernului iranian.</p> <p>Factorul politico-strategic american lăsa să se înțeleagă că Washingtonul este iritat nu numai de intențiile Teheranului, ci, în general, de activitățile Organizației de Cooperare de la Shanghai, care dacă se va apropia de structura fostei alianțe a statelor comuniste, Statele Unite vor riposta. În replică, politicienii de la Teheran au declarat că S.U.A. sunt împotriva aderării Iranului la Organizație, deoarece scopul lor este să destabilizeze puterile asiatice."</p> <p>Situația este oricum delicată. Dacă la summit-urile viitoare ale Organizației Iranul va face o cerere oficială, organizația va trebui să o ia în considerare. Și să dea apoi Teheranului un răspuns. O eventuală acceptare a Iranului ar crea un precedent, care dă și el dureri de cap celor șase. Beneficiind de sprijinul Chinei, Pakistanul ar emite aceleași pretenții. Or, liderii</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Ileana RACHERU, <i>Afganistan: mize geopolitice - Problema afgană a Rusiei și alianța cu americanii</i> , https://www.revista22.ro/afganistan-mize-geopolitice--problema-afgana-a-rusiei-si-alia...	2009	<p>"Grupului Shanghai-6" nu doresc prezența Pakistanului fără India. Numai că interesul autorităților de la New Delhi față de organizație a fost întotdeauna scăzut.</p> <p>Membrii și observatorii structurilor de securitate, din care fac parte și țările Asiei Centrale, sunt împreună cel mai mare producător de energie și un formidabil bloc economic și militar. Chiar dacă au susținut de la început că nu doresc să devină o alianță militară și că acțiunile organizației nu vor fi îndreptate asupra vreunui stat, potențialul este imens.</p> <p>Mulți analiști însă sunt de părere că Organizația de Cooperare de la Shanghai a fost creată:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cu scopul de a fi o contrapondere la Alianța Nord-Atlantică și la Statele Unite; - din dorința de a bloca Washingtonul să intervină în zone aflate în apropierea granițelor Rusiei și Chinei. <p>Așa se justifică faptul că, la summitul de la Astana (din 2005), liderii celor șase au cerut S.U.A. să înainteze un plan privind retragerea soldaților săi de pe teritoriile statelor membre. La puțin timp după reuniune, guvernul uzbek a cerut trupelor americane să părăsească baza aeriană de la Khanabad.</p> <p>Pagini 233-234.</p> <p>Până în 2001, Rusia a fost cel mai important actor în geopolitica Asiei Centrale. Trupele sale erau prezente în Tadjikistan, resursele energetice ale fostelor republici sovietice erau exportate prin tranzitarea teritoriului său. Cu excepția unor încercări timide ale</p>	355	Fără citare sursă

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Chinei și ale statelor UE de a-și afirma prezența în Asia Centrală, Moscova, deși un actor slab, era singura putere care conta în această regiune. Lideri politici au ajuns foști aparaticici care au creat regimuri autoritare și corupte, rămânând aliați fideli ai Kremlinului în lipsa unei alternative occidentale.</p> <p>Geopolitica Asiei Centrale însemna pentru Kremlin câștiguri absolute, iar interesele majore ale Rusiei nu se limitau la resursele energetice, ci vizau însăși securitatea Federației, care, la fel ca și cea a regimurilor din Asia Centrală, era amenințată de mișcările islamice susținute de talibanii de la Kabul. Moscova încercase, prin crearea Organizației de Cooperare de la Shanghai, ca „forum pentru demilitarizarea granițelor și promovarea comerțului, în cadrul unei structuri regionale de securitate pentru a conduce la acțiuni antiteroriste comune”, și prin solicitarea de a „crea o forță de intervenție rapidă pentru combaterea terorismului în Afganistan”, formulată la Summit-ul CSI din aprilie 2000, să limiteze acțiunile extremismului islamic.</p> <p>Rusia experimentase în interiorul propriilor granițe violența activismului islamic prin războiul din Cecenia. În 1999 MIU (Mișcarea Islamică din Uzbekistan), care se presupune că avea legături cu Al Qaeda, încercase să-l înlăture de la putere pe Islam</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
Sergiu GULUNGA, South Stream – Interesele geostrategice ale Europei, https://geopolitics.ro/south-stream-interesele-geostrategice-ale-europei/	21.05.2012	<p>Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie</p> <p>Karimov, președintele Uzbekistanului. Același grup terorist avusese o incursiune în Kirgiztan, în 2000, cu scopul de a stabili un califat islamic. În plus, Afganistanul a fost singurul stat din lume care a recunoscut independența Ceceniei. Termenii în care pare să fi gândit leadership-ul de la Moscova problema afgană, în septembrie 2001, au fost câștigurile relative: alegem varianta care corespunde cel mai bine intereselor noastre, chiar dacă aceasta nu înseamnă câștigul maxim.</p> <p>În noiembrie 2001, Vladimir Putin a anunțat ca prioritate a mandatului său refacerea economică, care presupunea integrarea Rusiei în sistemul economic global. Participarea economiei rusești la fluxurile economice internaționale era condiționată de calitatea de membru în OMC (Organizația Mondială a Comerțului), iar SUA reprezentau un partener cheie și un susținător important pentru atingerea acestui obiectiv.</p> <p>Pagini 237-243.</p> <p>Italia, prin intermediul companiei Eni, devine primul partener al Federației Ruse (Gazprom) în construcția secțiunii offshore de pe Marea Neagră a gazoductului South Stream. Împărțind în egală măsură acțiunile companiei South Stream A.G., Italia demonstrează că este un partener de încredere al Rusiei într-un domeniu de o importanță majoră (energie). Relațiile dintre Italia și</p>	2001	Fără citare sursă, constituie subcapitolul 4.6.

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Federația Rusă din ultimii ani sunt destul de bune atingând un nivel de excelență și un statut de "relații privilegiate". Italia oferă un sprijin convins și decisiv Rusiei în relațiile acesteia cu "Vestul" (N.A.T.O., U.E.,O.M.C.), ambele state ajungând să semneze un acord bilateral în 2009 care are scopul de a evita dubla taxare.</p> <p>Pe lângă interesele economice ale Italiei ce țin de South Stream (obținerea gazel naturale în siguranță și la un preț mai bun, evitând țări de tranzit cum ar fi Ucraina sau Belarus), există și interese geostrategice, cum ar fi asigurarea securității energetice și menținerea unor legături apropiate cu Rusia (partener economic de mult timp). Nu este exclus ca implicarea Italiei într-o măsură atât de mare (inițial 50%) în proiectul Gazpromului să fi fost motivată de prietenia dintre Silvio Berlusconi, fostul prim -ministru al Italiei și Vladimir Puțin, actualul Președinte al Federației Ruse.</p> <p>Franța începe să se intereseze de South Stream în decembrie 2009. De atunci pân în 2010 situația rămâne neschimbată, Franța nefiind implicată direct în proiect, deși relațiile dintre Franța și Federația Rusă sunt foarte apropiate. Se pare că nu doar fosta conducere franceză a preferat strânsele relații cu Rusia, ci și Frontul Național care a câștigat ultimele alegeri prezidențiale, ar fi stabilit un parteneriat privilegiat cu Federația Rusă în scopuri geostrategice.</p> <p>Pentru a grăbi alăturarea Franței la proiectul South Stream, aceasta încheie la începutul anului 2010 o înțelegere militară fără precedent cu Rusia prin care</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>prima îi vinde Rusiei nave de război. Deși a creat controverse și a provocat întrebări din partea membrilor N.A.T.O. (în special S.U.A.), după jumătate de an se semnează un memorandum trilateral prin care compania franceză ajunge să participe la South Stream cu 10% din acțiuni. Pe lângă asigurarea securității energetice, Franța, prin implicarea în South Stream, respectiv colaborarea cu Federația Rusă într-un proiect important, dorește să arate lumii că își păstrează statutul de mare putere, care are datoria de a intermediar relațiile dintre U.E. și Rusia. Toate acestea am apreciat că pot fi motivate de întârzierea creării alternativelor în scopul diversificării traseelor și a furnizorilor de gaze naturale spre Europa.</p> <p>Germania este cel mai important partener de comerț exterior al Federației Ruse și este considerată de aceasta ca fiind un prieten adevărat și un avocat în fața "Vestului". De asemenea, Germania nu este văzută de Rusia ca fiind un rival geopolitic în spațiul fost sovietic, așa cum este văzută de S.U.A. în acest cadru, cancelarul german Gerhard Schroeder aproba în 2005 proiectul Nord Stream (Gazprom) și dădea garanții din partea statului german în valoare de 1.46 miliarde \$ S.U.A. cu câteva săptămâni înainte să piardă alegerile.</p> <p>Astfel, Germania se implică și susține un proiect al Rusiei, iar Gerhard Schroeder devine președintele Nord Stream după ce pierde în fața lui Angela Merkel. Cu toate că participarea Germaniei la Nord Stream este catalogată ca fiind motivată de prietenia dintre Gerhard Schroeder și Vladimir Puțin, odată cu venirea lui Angela</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Merkel la postul de cancelar de stat se demonstrează importanța economică și geostrategică a cooperării cu Federația Rusă.</p> <p>Apariția crizei financiare și economice în 2008 și instabilitatea zonei euro din cauza Greciei a făcut ca Germania să acorde mai multă importanță proiectului rusesc South Stream decât celui european Nabucco, mai ales că Rusia asigură Germaniei 40% din cantitatea de gaze naturale necesară, gaz fără de care economia celei din urmă va întâmpina probleme. Totodată, Germania, fiind în concurență cu Franța în ceea ce privește reprezentarea U.E. la nivel mondial, dorește să aprobe mai mult Rusia de politica de securitate (nu doar energetică) a U.E., evidențiind ferm că se opune aderării Ucrainei și Georgiei la NATO.</p> <p>Pe de altă parte, South Stream în Europa de Est și de Sud - Est presupune implicarea unor state ca Federația Rusă, Bulgaria, Serbia, Grecia, dar și influențarea altor state care s-ar putea să nu fie participante în acest proiect: Ucraina și România.</p> <p>Grecia se află în relații bune cu Federația Rusă în special datorită religiei creștin-ortodoxe, împărțită de populațiile ambelor state. Din cauza neimplicării directe a Greciei în proiectul Nabucco, South Stream devine o prioritate în domeniul energetic și Grecia promite promovarea acestui proiect în U.E. Astfel, Grecia își mărește influența și importanța în zona Balcanilor, fiind principala țară de tranzit a gazului rusesc spre Italia, important partener al Gazpromului în cadrul proiectului South Stream. Cu toate acestea, în ultimul timp, vocea</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Greciei în cadrul U.E. se face cel mai des auzită atunci când vine vorba de problemele ei financiare și de instabilitatea politică din prezent.</p> <p>Bulgaria a considerat mereu proiectul Nabucco mai important pentru ea decât South Stream, mai ales că unii experți consideră că participarea Bulgariei în ambele proiecte este practic imposibilă. Aceasta a evitat să ofere un răspuns concret privind South Stream, atâta timp cât era în perioada semnării acordurilor pentru Nabucco, iar pentru a i se acorda un impuls pentru implicarea în proiectul Gazpromului, Rusia a început negocierile cu România cu scopul de a înlocui Bulgaria.</p> <p>Într-un final, Bulgaria, care suferise cel mai mult în timpul crizei gazelor din Ucraina, decide implicarea în South Stream asigurându-și participarea la măcar unul din proiectele ce au ca scop diversificarea rutelor de transport al gazelor naturale spre Europa. Un alt factor care a motivat Bulgaria să ofere imorantă și South Stream-ului ar fi relațiile cu Rusia, ambele având populație slavă, iar în timpul Uniunii Sovietice, aceasta fiind considerată la nivel simbolic a 15-a republică.</p> <p>Bulgaria rămâne să joace un rol important, fiind prima țară din U.E. în care ajunge gazoductul South Stream din direcția Rusiei.</p> <p>Dacă celelalte țări implicate în South Stream au căutat în primul rând să diversifice traseul gazelor naturale pentru a evita alte posibile crize din cauza țărilor de tranzit, România dorește în primul rând să-și modifice furnizorul de gaze naturale pentru a diminua, cât e posibil, dependența față de Rusia. Deși există mari</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>divergențe între Federația Rusă și România în special în ceea ce privește R. Moldova și rezolvarea diferendului transnistrean, Rusia a încercat să o "seducă" cu South Stream de cel puțin două ori. Se pare, însă, că o dată a făcut-o înainte de alegerile parlamentare din România, în 2008, pentru a încerca să influențeze alegerile împotriva partidului pe care-1 susține președintele Traian Băsescu, acesta preferând Nabucco în schimbul South Stream și având o politică externă catalogată drept "anti-rusă" și "pro-americană". A fost un moment potrivit pentru Rusia de a încerca să îndepărteze România de Nabucco. A două oară când României i se propune participarea la proiectul Gazpromului, se face cu scopul de a pune presiune asupra Bulgariei, fapt realizat cu succes de Rusia.</p> <p>Vorbind despre Serbia, aceasta, după părerea noastră, nu putea să lipsească din proiectul South Stream. Dacă în cazul Bulgariei apăreau dubii și alternative, Serbia trebuia să fie inclusă în South Stream. Aceasta a fost mereu ca un frate mai mic al Rusiei pentru care cea din urmă a avut întotdeauna dorința și puterea de a susține sârbii datorită originii slave și a religiei creștin-ortodoxe. Sârbii au fost susținuți în conflictele cu croații (catolici) și bosniacii (majoritatea musulmani) în cadrul separării Iugoslaviei. De asemenea, Serbia a beneficiat de sprijinul Rusiei și în problema Kosovo. Ca răspuns la acestea, Serbia menține relații strânse cu Rusia și reprezintă pentru aceasta o oportunitate de a-și restabili influența în zona Balcanilor.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nomenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>După cum se menționa în presa vremii (2011) "South Stream nu este benefic [pentru Ucraina] și contrazice interesele naționale". Conform scopului proiectului lansat de Gazprom, South Stream dorește diversificarea traseelor de transport al gazelor naturale rusești pentru asigurarea securității energetice europene. Amintim că South Stream, la fel ca Nord Stream și Nabucco, a fost lansat în urma disputelor repetate între Ucraina și Rusia privind tranzitul de gaze. În continuarea analizelor s-a arătat că "în 2025-2030, Europa va avea nevoie să importe circa 180 miliarde metri cubi de gaze. Nord Stream și South Stream vor asigura 118 miliarde metri cubi. În cazul în care se găsesc resurse pentru Nabucco - încă 35 miliarde metri cubi. Reiese că nici aceasta nu e suficient, fiind necesare încă 27 miliarde metri cubi"¹⁶⁴.</p> <p>Raționamentele prezentate fac referire că Ucraina, care nu va fi eliminată din rețeaua de transport al gazelor rusești și că ucrainenii au timp și posibilitatea să-și renoveze sistemul de transport, care este deja uzat moral și fizic. În schimbul de replici s-a mai evidențiat că "Ucraina are o capacitate de transport de 142 miliarde metri cubi pe an și poate să o mărească fără să investească în renovare cu 50 miliarde metri cubi pe an."¹⁶⁵</p> <p>Federația Rusă manifestă cel mai mare interes în South Stream, fiind cea care a inițiat proiectul prin intermediul companiei Gazprom. În cadrul acestui proiect Rusia încearcă să-și pună în aplicare mai multe interese geostrategice în dependență de regiunile și</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>țările care sunt implicate direct sau indirect în South Stream.</p> <p>Vorbind despre Marea Caspică și Asia Centrală, Rusia încearcă prin intermediul gazoductului South Stream să-și recupereze din influența pe care a avut-o încercând totodată să contrabalanseze Turcia și Iranul, care sunt angajate în a-și instaura o oarecare influență în regiunea Marea Caspică - Asia Centrală, profitând de retragerea puterii ruse. Construind un nou gazoduct cu o capacitate destul de mare (63 miliarde metri cubi pe an) care va fi alimentat în mare parte din regiunea Mării Caspice, Rusia face ca țări din această zonă, cum ar fi Turkmenistan, Azerbaijan și Kazakhstan să fie tot mai dependente de ea. Astfel, independența statelor din Asia Centrală (obținută după destrămarea U.R.S.S.) poate deveni aproape nesemnificativă dacă Azerbaijanul ar fi complet subordonat controlului Moscovei din cauza importanței decisive a acestui stat din punct de vedere geoeconomic și geopolitic datorită vastelor resurse naturale de energie.</p> <p>În ceea ce privește Marea Neagră, Rusia preferă să implice în proiect mai bine Turcia și Bulgaria, decât Ucraina și România. Deși sunt concurente într-o oarecare măsură din punct de vedere al influenței în această regiune, Rusia și Turcia decid să colaboreze la South Stream, mai ales că au experiență cu gazoductul Blue Stream. Probabil prin aceste două proiecte Rusia vrea să o facă pe Turcia mai dependentă de gazul rusesc. Rusia nu oferă intenționat posibilitatea Ucrainei de a participa în cadrul proiectului Gazprom din cauza</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>instabilității și insecurității tranzitului de gaze. De asemenea, Rusia, prin această manevră geostrategică vrea să demonstreze Ucrainei ca aceasta încă depinde foarte mult de gazul rusesc și că va trebui să acorde importanță relației pe termen lung cu Federația Rusă.</p> <p>Bulgaria este preferată în fața României când vine vorba colaborării cu Federația Rusă în cadrul proiectului South Stream din cauza conflictelor de interese și divergențelor dintre Rusia și țara noastră. Propunerile din partea rusească pentru o colaborare cu România au ca scop punerea sub presiune a Bulgariei pentru ca cea din urmă să se implice în proiect în condițiile în care nu vrea să fie înlocuită de România.</p> <p>În regiunea Balcanilor, Federația Rusă are atât interese economice, cât și geostrategice. Economic analizând, Rusia, prin construcția gazoductului South Stream micșorează șansele creării Nabucco și poate să ajungă să livreze cantități mari de gaze la preț favorabil ei. Totodată, există factorul cultural și religios care împinge Rusia în încercarea de a avea cât mai multă influență în regiune, țările ortodoxe jucând un rol central în dezvoltarea unui coerent bloc rus în afacerile mondiale și euroasiatice.</p> <p>De asemenea, Rusia își vrea cât mai mult prezența în Balcani pentru a contrabalansa extinderea U.E. și N.A.T.O. spre est (prin aderarea României, Bulgariei) și tendința statelor balcanice (în special Croația, Serbia) de a colabora cu cele două organizații, nereușind să împiedice de exemplu aderarea Croației la</p>		

Roh

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>TURCIA, PUTEREA PE PICIOARE DE LUT. O radiografie geopolitica a vulnerabilitatilor Noului Imperiu Otoman, http://www.cuvantul-ortodox.ro/recomandari/radiografie-geopolitica-a-vulnerabilitatilor-turciei/</p>	2012	<p>U.E. și N.A.T.O . Se pare că „Balcanii au de mult timp imaginea ca fiind o sferă de interes special a Rusiei, vor scăpa cu greu de această imagine în viitorul apropiat.”</p> <p>Pagini 250-252.</p> <p>Pe cât de importantă devine din punct de vedere energetic, pe atât de vulnerabilă este. Acest lucru este sesizabil inclusiv în discursul liderilor politici turci care fac apel la o turcie mai numeroasă, cu o economie mai solidă, o Turcie care să-și sporească în mod necesar soft power-ul prin edificarea unei megamoschei sau a unui canal navigabil alternativ strâmtorilor.</p> <p>Nu doar energetic visează Turcia să devină principalul nod geostrategic din orientul apropiat, existând plaunri serioase ale Chinei pentru edificarea unor noi rute comerciale pe uscat, ca alternativă vulnerabilităților rutelor maritime (http://www.geopolitics.ro/spatii/asia/3211.html), veritabile noi “drumuri ale mătășii” (http://www.voltairenet.org/China-s-Land-Bridge-to-Turkey) cu un potențial geostrategic impresionant, mult însă peste forța Turciei de a gestiona astfel de inițiative.</p> <p>Mai departe, deși Turcia se dorește a deveni alternativa Rusiei la alimentarea europeană cu gaz, ea nu poate totuși oferi Europei ceea ce ar însemna cu adevărat soluția pentru monopolul rus, anume furnizarea de gaz din Irak și Iran. Această imposibilitate</p>	905	<p>Preluare cu modificări minore fără citarea sursei.</p> <p>Referințele din studiul original devin note de subsol în teză.</p>

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>se datorează poporului Kurd, care a dobândit o autonomie de facto în nordul Irakului, zonă prin care ar trebui să treacă magistralele de gaz și care ar aduce o finanțare serioasă a gherilelor kurde cu care Turcia are de foarte multă vreme serioase bătăi de cap.</p> <p>Furnizarea gazului din Iran este improbabilă, ca urmare a relațiilor "spinoase" între cele două țări, deși Europei îi arde buza după aceste două surse.</p> <p>Mai departe, Marea Caspică, locul de unde Azerbaicjan își extrage bogăția recentă se află în plină cursă a înarmărilor, cu incidente recente cu Iran, care nu recunoaște demarcația maritimă, care se situează pe mijlocul unui zăcământ mamut. Nu doar atât, parlamentul azer a avut o inițiativă ciudată, de a-și schimba denumirea în Azerul de nord, o trimitere directă la Azerul de sud aflat sub ocupație iraniană.</p> <p>Așadar, Turcia din trei surse bogate în hidrocarburi, esențiale pentru europeni, nu se poate angaja decât pentru una și aceasta, în continuă dispută teritorială. Proiectul gazul turkmen care ar fi trebuit să treacă pe sub Caspică în Azerbaicjan, a fost blocat de Rusia și Iran care au avertizat cu acțiuni militare.</p> <p>Dar deși acest neajuns este evident, Tanap fiind programat să transporte o cantitate de gaz infimă față de resursele disponibile în zonă, decizia Turciei de a-l implementa, reprezintă mai degrabă o gravă</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>vulnerabilitate decât asul din mâneca Turciei, prin care aceasta își va permite să aibă o relație cu UE de pe poziții similare cu ale rușilor.</p> <p>Nimic nu garantează Turciei că puterile europene nu se vor hotărâ să o sacrifice, în favoarea unui Kurdistan recunoscut, prin care să fie preluat gaz în cantități multumitoare din toate cele trei zone indicate. De fapt, în prezent, toate opțiunile sunt pe masă, teoretic Turcia putând fi presată să negocieze cu Irak sau Iran în vederea suplimentării resurselor de gaz tranzitate. Însă implementarea proiectului Tanap îi va acorda Turciei un instrument deosebit de valoros de negociere, de a se pune la dăpost de presiunile europenilor, poate chiar o poziție de forță față de europeni, care astfel vor fi nevoiți să cedeze Turciei inițiativa strategică în privința gazului irakian și a celui iranian. Însă, așa cum spuneam, interesul turc este în mod imuabil opus acestor ipoteze. Un Iran nuclear l-ar transforma în liderul regional necontestat, iar atunci Turcia va fi nevoită să îl izoleze și mai mult de Europa decât este acum, dpdv economic, pentru a-și păstra greutatea geostrategică pentru puterile europene. Un popor kurd îmbogățit din "petrodolari" este iarăși de nepermis pentru Turcia.</p> <p>Turcia a beneficiat de un boom economic care a avut o componentă majoră de ordin speculativ.</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>Prestigiul recent al Turciei s-a consolidat pe această creștere, pe înlăturarea pericolului loviturii de stat militare în plan intern și prin reîntoarcerea moderată către valorile islamiste tradiționale. Erdogan a prins din mers acest val de simpatie în lumea arabă și l-a consolidat prin doctrina turcă de politică externă "zero probleme cu vecinii".</p> <p>Însă prestigiul Turciei ca lider regional nu a avut la bază o tradiție de mediere diplomatică, de influență reală în lumea arabă, în ciuda efervescentei acordurilor și inițiativelor "de la Istanbul" din ultima vreme, ci s-au subsumat în mod vizibil unei lăcomii, unui interes cinic de a deveni prima vicoară în zonă. Diplomația turcă a construit întregul eșafodaj de politică externă pe nisip, mizând pe o creștere economică semnificativă, dar nesigură, pe o creștere a importanței geopolitice din zonă (urmarea retragerii SUA din Iraq și a primăverii arabe) la fel de conjuncturală, pe popularitatea liderilor săi politici, la fel de efemeră (pe termen lung prestigiul și anvergura unui stat este determinat doar în mică măsură de popularitatea personală a liderilor săi, inclusiv în plan extern).</p> <p>Însă, în loc ca Turcia să-și rezolve în plan intern aceste vulnerabilități, a dezvoltat un discurs din ce în ce mai categoric, dintr-o poziție autoproclamată de lider regional, pe care însă țările vecine nu s-au grăbit să o</p>		

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
<p>Bogdan RĂDULESCU, PROVOCĂRI DE SECURITATE ÎN SECOLUL XXI în „FORȚELE TERESTRE”, Nr.2/2010, http://www.revista.forter.ro/2010_2_t/03-to/04.htm</p>	2010	<p>recunoască, cu atât mai mult monarhiile din orientul mijlociu, alternativa islamică a SUA în zonă. Consecința acestor greșeli flagrante de politică externă a condus la transformarea doctrinei “zero probleme cu vecinii” în doctrina “zero vecini fără probleme” (Stratfor). Dacă veți privi harta, veți observa o Turcie înconjurată de Israel (Mavi Marmara), Cipru și Grecia (grave disensiuni teritoriale), Siria (Free Sirian Army), Armenia (disensiuni istorice), Macedonia (amenințări explicite cu acțiuni militare pe probleme etnice), Bulgaria (controverse etnice și istorice; ex. hartă școlară turcă în care Bulgaria este înfățișată ca fiind teritoriul turc), U.E. (proces de aderare, probleme când a fost președenția cipriotă, Franța etc).</p>	297	Fără citare sursă, cu schimbări minore față de studiul original. La Concluzii și propuneri
<p>Pagini 263-264. Riscurile și amenințările prezentului nu mai privesc doar ecuația echilibrului puterii, aplicându-se unui sistem internațional dinamic și flexibil, în plină transformare. Scopurile analitice ale cercetărilor și eforturilor în direcția identificării și cunoașterii acestora privesc acum diferențierea tipurilor de interacțiuni la nivelul sectoarelor militar, politic, societal, economic și de mediu, la aceste paliere referențiale clasice adăugându-se sau propunându-se să fie adăugate alte direcții de investigație și delimitare metodologică. Aceste demersuri umăresc, deopotrivă, atât securizarea unor</p>				

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nemenționate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		<p>vulnerabilități, riscuri și amenințări, într-un proces multidimensional de construcție socială în care implicarea publică (contribuția societății civile) se amplifică progresiv, cât și rezolvarea problemelor complexelor de securitate regionale și subregionale, prin conștientizarea necesităților de acțiune și intervenție colectivă³.</p> <p>Astfel, se poate aprecia că, pe măsură ce riscurile și amenințările tind să se globalizeze, pe măsură ce vectorii propagatori ai unor amenințări (crima organizată și rețelele teroriste) se structurează și își uniformizează tehnicile și procedeele de acțiune ilegală, devine tot mai pregnant efectul de conștientizare a necesității unor forme de identificare, analiză, prevenire și acțiune concertată de contracarare, într-un mediu de securitate flexibil, caracterizat de cooperare, schimb de informații și interoperabilitate la diverse niveluri instituționale, efect și necesitate a globalizării.(...)Astăzi, securitatea este abordată din perspective alternative: riscurile economice, de mediu, cele privind sănătatea, ca și relația dintre securitatea individuală și cea a comunității au aprins dezbaterile asupra conceptului de securitate. Susținătorii acestor noi abordări argumentează că statul nu mai poate întotdeauna furniza securitate cetățenilor săi și, mai mult, își poate pune chiar în pericol proprii cetățeni. În acest sens,</p>		

NESECRET

Titlu operă	Anul publicării sau postării	Paragrafele preluate fără citare și nementionate în bibliografie	Nr. cuvinte	Observații
		suntem de părere că relațiile de putere create în interiorul statului, dar și cele create în exterior, ne pot conduce către considerarea unui caracter mai extins al conceptului, permițându-ne noi căi de abordare, și anume conturând ideea că securitatea poate fi considerată drept "construcție socială"		

CONFORM CU ORIGINALUL

kdh